

Vážení divadelní přátelé,

podobně jako v roce minulém i letech předcházejících vás rádi v tomto čísle našeho časopisu seznámíme s našimi plány, které budeme uskutečňovat v průběhu následující sezóny 2024/2025. Nesmírně nás těší, že je o naše divadlo tak ohromný zájem, vždyť nás za rok 2023 navštívilo na našich scénách, na Biskupském dvoře, na zájezdech v české zemi i v zahraničí 262 687 diváků! A stejně nás těší i to, jak naše inscenace, jejich tvůrci a v neposlední řadě i naši herci uspěli u divadelní kritiky při udělení nejrůznějších celostátních cen. Užší nominaci na Cenu Thálie 2023 získali hned dva kolegové, Libor Matouš za roli Roba Jeremyho Colea v inscenaci muzikálu *Medicus* a Milan Němec za roli Ředitelky Trunchbullové v inscenaci muzikálu *Matilda*. V širších nominacích na Cenu Thálie 2023 navíc uspěli Kristýna Daňhelová za roli Elišky v inscenaci muzikálu *Devět křůžů*, Esther Mertová za roli Mary Cullenové v inscenaci muzikálu *Medicus*, Karolina Kabele za roli Matildy Wormwoodové v inscenaci muzikálu *Matilda* a Lukáš Janota za roli Edwarda Blooma v inscenaci muzikálu *Velká ryba (Big Fish)*. (Žádné české divadlo nemělo více nominací...) Již dříve jsme vás informovali o nepřehlédnutelném úspěchu v celostátních anketách portálu i-divadlo.cz a magazínu Musical-opereta. Navíc Zdeněk Junák obdržel Cenu Františka Filipovského za dabing 2023 za nejlepší mužský herecký výkon v dabingu v roli dědečka Tuitjese ve filmu *Kvík*.

Samozřejmě, že nás tato ocenění těší stejně jako i nebývalé úspěchy na našich domácích i zahraničních hostováních, ale v současnosti se znovu plně koncentrujeme na každou naši inscenaci novou s přesvědčením, že vás zajisté potěší. Vzhledem k tomu, že naši stávající předplatitelé mají přiroze-

nou přednost při získání nového předplatného, neopomeňte si zajistit svá místa v našich divadelních sálech pro příští sezónu co nejdříve.

V divadelní sezóně 2024/2025 pro vás připravíme celkem 9 inscenací. Pět z nich bude uvedeno na Činoherní scéně, čtyři pak na Hudební scéně. Jedna z nich bude premiérou kontinentální a hned 3 (!) uvedeme ve světové premiéře.

První z nich bude komedie Roberta Harlinga *Ocelové magnolie*, kterou napsal na motivy rodinné tragédie. Jedná se o příběh pětice žen, které jsou křehké a zranitelné jako krásný květ magnolie, ale přitom silné jako z ocele, aby unesly tíhu všeho, co jim osud často nadělí. Hra, která se odehrává v kadeřnickém salónu, byla oceněna Pulitzerovou cenou a od své premiéry v roce 1987 byla přeložena do 17 jazyků a hrána po celém světě. Vznikl i film, ve kterém poprvé ve své kariéře zazářila Julia Roberts, již role Shelby vynesla nominaci na Oscara a Zlatý glóbus za ni dokonce získala. Humorný, melancholický a podmanivý příběh o potřebě blízkosti, pochopení a přátelství bude režírovat Katja Pegan, ředitelka slovinského Divadla Koper.

Jsme přímo nadšeni z toho, že jsme získali (jako první na evropském kontinentu) autorská práva na uvedení nejspěšnějšího muzikálu současnosti. Muzikál *Drahý Evane Hansene*, který napsali Benj Pasek, Justin Paul a Steven Levenson, se záhy po své premiéře na Broadwayi v prosinci 2016 stal kultovním pro všechny generace diváků, kteří jej včetně s kritikou přijali s obrovským nadšením. Inscenace byla nominována na devět Cen Tony a získala šest sošek. Stejně tak si odnesla i Cenu Grammy, Cenu Laurence Oliviera a mnoho dalších. Nevšední komorní příběh o sedmnáctiletém studentovi

DOKOŘÁN

**BŘEZEN
2024
CENA 48,- Kč**

Režisér Mikoláš Tyc zahájil zkoušení komedie Hra, která se zvrhla, a vzápětí se s kolegy vrhnul na focení plakátu.

Stalo se...

V rámci slavnostního benefičního koncertu Muzikály z Lidické převzala ukrajinská konzulka Anna Proshko šek, jehož částka má podpořit ukrajinské rodiny, které utekly před agresí a válkou do České republiky.

Kateřina Tučková po premiéře inscenace Bílá Voda přijímala nejen gratulace, ale také rozdávala podpisy.

V pondělí 19. února jsme se rozloučili s inscenací Bella Figura.

Evanu Hansenovi doprovázený nádhernou hudbou vás hned od počátku chytí za srdce a už nepustí. Inscenaci uvedeme v režii Stanislava Moši.

Na začátku října uběhne 20 let od otevření Hudební scény a jako hlavní událost oslav tohoto jubilea bude návrat oblíbené magické muzikálové komedie Johna Dempseyho a Dana P. Rowea **Čarodějky z Eastwicku!** Svou první premiéru u nás měla tato inscenace v roce 2007, dočkala se téměř 150 repríz a Petru Štěpánovi přinesla prestižní Cenu Thálie za ztvárnění démonického Darryla van Horna. Adaptace románu Johna Updika **Čarodějky z Eastwicku** se nejprve stala filmovým hitem, v němž po boku Jacka Nicholsona zazářily hned tři skvělé herečky Cher, Michelle Pfeiffer a Susan Sarandon. „*Strhující, oslnivé, zářící profesionálitou, sexy!*“ Tak označovala divadelní kritika brněnské **Čarodějky** už během prvního uvedení a můžeme jistě předpokládat, že tomu tak bude i podruhé. Inscenaci znovu, a přesto i trochu jinak nastuduje režisér Stanislav Moša.

Další premiérou se stane nová dramatizace legendárního románu Karla Poláčka **Bylo nás pět**, idylická komedie o kouzlu dětství, kterou připravují naši autoři Jan Šotkovský a Mikoláš Tyc. Kdo by neznal „hochy, co spolu chodíme“ Petra Bajzu, Antonína Bejvala, ědu Kemlinka, Čenka Jirsáka a Zilvara z chudobince, kteří jsou na jevišti našeho divadla připraveni znovu zažívat rvačky s kluky ze sousedních vesnic, tajnou návštěvu místního biografu i snový výlet do daleké Indie... Inscenace nabídne okouzlující návrat k harmonii bezstarostného dětství, kdy se svět jeví ještě jako přehledný a správně uspořádaný a všechny problémy jako drobné a snadno řešitelné... Režisérem bude náš dnes již stálý host Mikoláš Tyc.

Domácí autorská dvojice Stanislav Moša a Zdenek Merta se v sezóně 20. výročí Hudební scény vrací na jeviště s novým projektem, kterým je tentokrát příběh vycházející z té nejlepší české pohádkové tradice. Kouzelné dobrodružství ve světě, kde dobrému

princi pomáhají mravenci, medvěd a orel, kde tři začarované princezny díky své čistotě pomohou odhalit faleš a kde nejvyšší hodnotou je dobré a láskyplné slovo, slibuje být magickou podívanou pro celou rodinu. Pohádkový muzikál **Pohádka o živé vodě** uvedeme ve světové premiéře v režii Stanislava Moši.

I další inscenace bude mít v našem divadle světovou premiéru. Jedná se o dramatizaci románu brněnského rodáka Pavla Tomeše **Až na ten konec dobrý**, kterou připravují Miroslav Ondra, Stanislav Slovák a Jan Šotkovský. Pavel Tomeš je autorem několika knih, sbírek fejetonů a také povídek. Jeho debutový humorný román o smrti **Až na ten konec dobrý** získal Cenu čtenářů Magnesia Litera 2022, stal se bestsellerem a dočkal se i úspěšného zpracování v Českém rozhlase. Tři velmi různé postavy, tři generace a tři pohledy na smrt... Inscenaci uvedeme v režii Stanislava Slováka.

Hudební skladatel Daniel Kyzlink a scenárista Luděk Kašparovský jsou autory historického muzikálu **Winton** o záchraně 669 životů, který napsali přímo pro naše divadlo. Na světě dnes žije přes 6 000 lidí, kteří za svůj život vděčí Nicholasi Wintonovi, mladému muži, který před začátkem 2. světové války dokázal za pomoci své matky a několika spolupracovníků transportovat z Čech do bezpečného zahraničí 669 židovských dětí. Muzikál na motivy neuvěřitelného příběhu lidskosti, odvahy, skromnosti i lásky uvedeme ve světové premiéře pod režijní taktovkou Petra Gazdika.

Následující premiérou bude tragická fraška francouzského spisovatele Florianu Zelleru **Otec**. Tuto komedii sám autor natočil s Anthony Hopkinsem a Olivíí Colman. Film získal řadu ocenění včetně Oscarů za nejlepší adaptovaný scénář a nejlepší mužský herecký výkon v hlavní roli. Dojemné realistické drama nám vypráví příběh jedné rodiny, která se bez zbytečného sentimentu, místy až s černým humorem musí vypořádat s nastupující Alzheimerovou chorobou hlavního hrdiny. Tragikomická hra o tématu, které se dřív nebo později

může týkat každého z nás, slibuje být v režii Petra Gazdíka hlubokým emotivním zážitkem.

Poslední premiérou následující sezony bude legendární český muzikál **Šakalí léta**, který napsali Petr Šabach, Ivan Hlas, Petr Jarchovský a Jan Hřebejk. Proslulá filmová muzikálová komedie režiséra Jana Hřebejka a scenáristy Petra Jarchovského nepodává realistický obraz českých 50. let. Spíše staví s přiznanou nadsázkou pomník „na počest hrdinům, co kdysi zbláznili lidi.“ Oblíbený příběh snění o jiném, lepším světě mimo limity zoufale šedé reality se na jevišti Hudební scény objeví v naší původní inscenační i hudební úpravě. Ovšem dnes již zlidovělé šlágry Ivana Hlase, jako jsou *Jednou mi fotr povídá*, *Na kolena* nebo *Rock'n'roll pro Beethovena*, nebudou chybět! Režisérem inscenace bude Stanislav Slovák.

Devět nových nádherných inscenací – devět kouzelných večerů s vašimi umělci ve vašem divadle!

Zakoupením Sezónního předplatného získáváte významnou slevu ve výši 1 620 Kč (!) oproti nákupu na pokladnách našeho divadla. A navíc: držitelé předplatného mají u nás vždy své místo jistě! (Což je vzhledem k tomu, že se do našeho divadla téměř nedá dostat velká výhoda!) Navíc vám budeme zdarma zasílat náš měsíčník Dokořán, z jehož článků a fotografií se budete průběžně dozvídat, co se u nás odehrává, a jako již standardní dárek obdržíte i výpravny kalendář našeho divadla.

Domníváme se, že vás čeká další nádherná sezóna nabitá skvělými inscenacemi, na které nelze jinak než se těšit.

Společně se všemi kolegy z našeho divadla věříme, že společně s vámi prožijeme kouzelné večery plné výborného divadla v nové divadelní sezóně 2024/2025!

Za všechny z MdB

Stanislav Moša, ředitel MdB

B | R | N | O |
STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

MINISTERSTVO
KULTURY

Partneři divadla

HOŠEK MOTOR

Robin Schenk

Laťka je hodně vysoko

Letošní ročník Cen Křídla 2022/2023 ovládl muzikál *Devět křtůů*. Libor Matouš a Kristýna Daňhelová, kteří hrají hlavní role v tomto muzikálu, si odnesli své sošky jako nejoblíbenější herci (určitě to však bylo i za spoustu jiných rolí v našem divadle). Ale další kategorie už byly jednoznačné – Nejoblíbenější inscenací se stal právě tento titul a hned dvě další ceny si odnesl autor hudby Robin Schenk – Cenu kolegia revue Dokořán a Cenu za nejvýraznější tvůrčí počín. Robin do našeho divadla před časem nastoupil jako herec, ale dlouho nezůstal. Po jedné sezóně se rozloučil a z angažmá odešel. Ale jeho spolupráce přetrvává právě na poli hudebním.

Robine, moc blahopřeji k získaným cenám. Řekni mi, jaký je to pocit? Od premiéry *Devíti křížů* uběhla spousta repríz a divácký zájem je více než obrovský.

Mám z toho velkou radost. Právě čas, který uběhl od premiéry, je skvělý v tom, že mi dává radost po troškách. Obě ceny, které jsem získal, jsou třeshinkou na dortu a je to strašně krásné. Nejhezčí na tom ale je fakt, že jde o diváckou cenu.

Pojďme se tedy vrátit na úplný začátek. Ty jsi sice nastoupil do našeho divadla jako herec, ale původně jsi studoval hudební kompozici, je to tak?

Ano, to je pravda. Studoval jsem na Hudební fakultě JAMU kompozici a po třech letech studia jsem nabyl dojmu, že klasická hudba není přesně to, co by mě naplňovalo, a šel jsem studovat muzikálové herectví k Petru Štěpánovi a Mirku Ondrovi. Už v té době jsem si říkal, že by bylo hrozně fajn zúročit svá studia herectví i první praktické zkušenosti z divadla vlastní hudební tvorbou. A pak se to začalo krystalizovat.

Jak se to krystalizovalo?

Prostě jsme si jednou s Petrem a Mirkem povídali a já jsem jim navrhl, že kdyby měli nějaký námět, tak jsem připraven. A oni skutečně jednoho dne přišli s nápadem zpracovat tuto legendu. Co považuji za úžasné, je ale fakt, že u vzniku tohoto muzikálu bylo mnoho důležitých náhod, které do sebe nakonec zapadly. Nejde totiž říct, že by zásluhu na vzniku tohoto díla měl pouze jeden člověk, jeho píle a odříkání. Kdyby nebylo kolektivní práce, tak by to prostě nevzniklo.

Kde bereš inspiraci pro svoji tvorbu? Hudba *Devíti křížů* je mohutná, skoro filmová, jsou tam slyšet rockové tóny, ale i tradiční folklór.

Já jsem studoval jako dítě klasickou kytaru. A máš pravdu, že jsou tam určité motivy folklórní, ale spíše v oné jednoduchosti, na které jsou tradiční lidové písně postaveny. Hlavním zdrojem je filmová hudba a všechny možné odnože rockové hudby. Také populární hudba posledních padesáti let a samozřejmě klasika. U některých hudeb-

ních čísel byl zdrojem třeba Leoš Janáček... hlavně u scén, které jsou emočně zabarveny do konfrontace, nějaké rozvrácenosti... tak tam byla jasná inspirace v podobě mého poslechu *Glagolské mše*.

Co považují za dechberoucí, je tvůj věk a zároveň neuvěřitelná hudební vyzrállost. Ty jsi do té doby sice skládal hudbu, ale nic v tak velkém rozsahu, jako je muzikál. Bylo to těžké?

Na jednu stranu to bylo těžké v tom, že jsem neměl se psaním takto uceleného velkého tvaru žádnou zkušenost. Ale na druhou stranu to byla ohromná výhoda. Vysvětlím proč. Ve chvíli, kdy za mnou přišli Petr s Mirkem s tím, že pro mě mají jeden námět, jsem okamžitě řekl, že jdu do toho. Ale neměl jsem s takovou prací absolutně žádnou zkušenost. Takže jsem se spoustu věcí učil od nuly a vlastně jsem si to jen tak zkoušel, co funguje a co už ne. Po technické stránce to bylo velmi komplikované. Ale po umělecké stránce to vlastně bylo hrozně snadné. Za prvé – Petrovy texty jsou neuvěřitelné. Mnohokrát se mi stalo, že při četbě textu jsem přímo slyšel hudbu. Jako bych ani nebyl tvůrcem, ale jen hromosvodem něčeho z jiného světa. Většinou jsem velmi rychle našel hlavní motiv a ostatní věci šly samy od sebe. Dalším důležitým hlediskem je potom fakt, že jde o mé první dílo. Já mám za sebou třicet let života, nabyl jsem nějakých zkušeností – a nemyslím jen zkušenosti hudební, ale i ty životní – a vše najednou mohu otisknout do tohoto díla. Takže zde byla velká umělecká svoboda. A teď se ocitám v situaci, že stojím před tvorbou druhého muzikálu a náhle mám jen rok nebo dva toho uplynulého života, protože co jsem zúročil v *Devíti křížích*, nemohu použít v dalším muzikálu. Jinak bych se opakoval. Takže začínám chápat, proč mnohé prvotiny – muzikály, hudební díla, alba – jsou tak skvělé a pak je strašně těžké je překonat. Jsem ve stejné situaci. Proto je teď pro mou další práci důležité, abych do sebe nasál co nejvíce podnětů, hudby, knih a dalších věcí, abych doplnil ten zdroj, který potřebuji pro dal-

ší tvorbu. Nemohu použít to, co jsem použil dříve. Když tedy shrnu tu práci na *Devíti křížích* – na jednu stranu to bylo nesmírně těžké, vše mi hrozně dlouho trvalo. Ale na druhou stranu šlo vše nesmírně přirozeně a jednoduše. Navíc jsem neměl žádný termín. Prostě mohl jsem tvořit, jak dlouho jsem potřeboval.

Prozraď mi, které místo v celém muzikálu pro tebe bylo nejtěžší?

Scéna *Lukův žal*, kdy se Luka sejde s Kudlou a Luka je zoufalý a Kudla ho přemlouvá ke společné pomstě. U toho jsem se hodně trápil. A zároveň v tom vidím genialitu Petra Štěpána, který přijde s nápadem zopakovat motiv, který je na začátku muzikálu v dívčím podání, tentokrát u mužů. Že by jeden zpíval ono *Kykyryký* a druhý by do toho zpíval text a pak si hudební motiv jen vymění. Na několik týdnů jsem se do toho ponořil a snažil jsem se dostat do tohoto songu. Někomu se to může zdát zdoluhavé, ale v té písničce jde o to, aby Kudla Luku zlomil. On je jen nešťastný, ale Kudla ho potřebuje pro svůj plán a tím nahlodáváním a postrkáváním se najednou dostane Luka přes okraj propasti a je svolný udělat věc, kterou by nikdy předtím neudělal. To bylo pro mě velmi nesnadné, ale díky skvělému Petrovu textu se mi to nakonec povedlo.

Co je tou další věcí, na které pracuješ? Můžeš naznačit?

Vlastně nevím...

Tak alespoň jaký hudební žánr?

Podobně jako u *Devíti křížů* se snažím jít do určité filmové monumentality, epického vyprávění. Protože jde o fantaskní příběh z doby Vikingů, to snad mohu říct. A co je důležité – bude to komedie. Takže ta velkolepá filmovost tam musí být. Navíc hledám cesty, jak vše oživit rockovou hudbou, jak použít určitý archetyp Vikingů, kteří se mi podvědomě spojují s heavy metalem, kterým se pokouším jen v malém náznaku, takových kapkách, oživit celou hudbu. Mám v současné chvíli asi pět písní a vypadá to zajímavě.

Vrátím se zase trochu zpátky časem

a ptám se – proč jsi tenkrát od nás jako herec odešel?

Nebylo to vůbec jednoduché rozhodnutí, ale musel jsem ho udělat, protože když člověk nastoupí do angažmá jako herec, musí být připraven sloužit divadlu. Ale já když skládám, potřebuji cítit se do toho procesu a to mi trvá někdy celý den. Následně pak potřebuji být zcela ponořen do skládání, protože jakékoliv vytržení překazí veškerou snahu. A ten herecký režim je velmi těžký. Dopoledne se zkouší, pak pár hodin volno a večer se musí na představení. Mladý herec hraje opravdu často, protože musí naskočit do již nazkoušených věcí a zkouší nové. A do toho jsem v té sezóně psal i hudbu k činoherním inscenacím. Snažil jsem se pracovat v pauzách mezi divadlem... ale to prostě nešlo! Najednou jsem zjistil, že nedělám nic pořádně. A protože jsem v té době začínal práci na *Devíti křížích*, cítil jsem, že ta moje nesoustředěnost by dílu uškodila. Já jsem věděl, že potřebuji ráno vstávat s myšlenkou na *Devět křížů* a večer s ní usínat. A mnoho měsíců, v době mé nejintenzivnější práce, jsem to přesně takto měl. A myslím si, že určitá kompaktnost je z té hudby slyšet. Pracuji tam opakovaně s tématy, která se vzájemně prolínají. Při psaní *Devíti křížů* jsem doufal, že se muzikál bude líbit a lidé se budou vracet. Proto jsem si dovolil vkládat do hudby věci, které člověk uslyší třeba až podruhé či potřetí. Stephen Sondheim kdysi řekl, že uši slyší víc než mozek, a v jeho hudbě to tak je. Prostě se občas ozve motiv, který si ani neuvědomíme, že jsme ho dříve slyšeli, ale už ho známe a navodí nám určitou známou situaci.

Mě zajímá ale jeden zajímavý aspekt tvé osobnosti. Muzikanti většinou nejsou příliš velkými šoumeny. A ty nejdřív vystuduješ hudbu a pak najednou otočíš o sto osmdesát stupňů a jdeš studovat muzikálové herectví. Ale to jsou přece většinou dvě velmi rozdílné disciplíny. Je to tvůj charakteristický rys? Tato dvojznačnost?

Máš pravdu. Já byl totiž vždycky šašek

a užívám si pozornost. Ale na druhou stranu se dokážu na několik dnů zavřít na samotě naší chalupy. Mám v sobě tyto dva protipóly. Ale mám pocit, že ke tvorbě takového díla, jako je muzikál, je potřeba určitý herecký vhléd. Že tam nestačí jen ona lehká „jazzová ručička“. Ten rozpor je podle mého názoru strašně prospěšný. Vezmi si, že když zpívá na jevišti nějaký padouch svou píseň, tak ona musí být zlá a všeríkající. Ale to zase nejlépe ví ten herec, který stojí na jevišti a je tím šoumenem! A to mám na muzikálu hrozně rád. Ten zvláštní pocit odloučenosti jsem zažíval u mého studia kompozice, kdy jsem nahlédl do světa současné avantgardní hudby, kterou si užijí většinou jen znalci, ale není pro většinové publikum. Chci, aby moje hudba lidi zasáhla, aby člověk, který ji uslyší, odcházel nějak pozměněn. A to vnímám jako obrovský dar, pokud se mi to někdy podaří. Toto moje šoumenství mi pomáhá lépe se vžívat do postav a líp se mi pak ta hudba píše. Proto mi zkušenost s muzikálovým herectvím hrozně pomáhá v mé tvorbě. Kdybych nevystudoval muzikál, rozhodně by se mi nepodařilo napsat *Devět křížů*. Alespoň ne v této podobě. Ono nahlédnutí do hereckého světa bylo pro tu hudbu naprosto zásadní.

Máš teď před druhým muzikálem větší strach?

Asi trochu ano, protože to očekávání bude nejspíš velké a pro mě trochu svazující. Jednou v noci v Divadelním klubu, ve stavu lehké opilosti, na mě zavolał Jirka Mach ono příznačně: „*Robine, nemáš strach, že jsi napsal nejlepší muzikál svého života?*“ A já mu řekl: „*Ano, mám.*“ Je to opravdu těžké. Laťka je hodně vysoko a teď ji musíme přeskočit. Proto jsme šli u naší druhé práce zcela jinou cestou. Abychom neskouzli k témuž. Nesmí to být velká tragická a rozervaná niterná věc... což mi ale paradoxně nesmírně vyhovuje. Ona velkolepost, velký příběh lásky, to je mi velmi blízké. Navíc budeme pořád pod drobnohledem a lidé vše budou srovnávat s *Devíti kříži* a to je vlastně nesmírně svazující. Proto jsme šli

žánrem úplně jinak. Teď hledáme cestu, jak to udělat dobře, a hlavně jinak, než je *Devět křížů*. Je to taková zvláštní situace. Ale zatím se nám daří... uvidíme, jaký bude výsledek. Diváci jsou nesmlouvaví.

Když jsme uváděli *Devět křížů* v rámci našeho festivalu Dokořán, na kterém byli přítomni mnozí divadelní kritici, vesměs se shodovali na jedné věci – tento úkaz by se neudál, kdyby toto divadlo posledních třicet let poctivě nepěstovalo tento žánr. Je zde velmi dobře připravený herecký soubor, skvělí muzikanti, technické možnosti Hudební scény, veškeré technické zázemí, skvělá režie. Pak prostě jen přijde mladý talentovaný muzikant a všechny díly do sebe zapadnou. O tom jsi mluvil hned na začátku našeho povídání. Vnímáš to také tak?

To je naprostá pravda. Skvělá režie Petra Gazdíka, která dává důraz na čistotu a jednoduchost, zároveň velmi citlivě a pečlivě propracovává jednotlivé postavy a vztahy a motivace. K tomu skvěle připravený profesionální herecký soubor. A úroveň orchestru je vskutku světová. Ta hudba není pro muzikanty nijak jednoduchá. A orchestr to zahraje naprosto precizně, což je skvělá devíza. Mé skladatelské uspokojení je pak nezměrné, když za mnou přijde muzikant a pochválí mi mé dílo. Muzikanti jsou totiž největší kritici, protože jsou v první linii. Sedí za těmi pultíky a musí se s tím vším popasovat. A oni za mnou chodí a říkají, jak se těší, že znovu mohou hrát hudbu *Devíti křížů*. To se pak vznáším na obláčku.

Robine, děkuji za nádherné povídání a už teď se těším na tvůj další muzikál. Milí diváci, doufám, že to máte stejně jako já.

Text: Helena Brzobohatá

Sezónní předplatné

2024/2025

Vážení divadelní příznivci, v březnovém čísle našeho magazínu je opět vyhrazen prostor pro představení nového abonmá, díky němuž uvidíte devět výjimečných titulů a získáte řadu bonusů – abonentka vám zajistí neměnné místo v sále a po celou sezónu vám bude dělat společnost výpravný divadelní kalendář, do kterého si můžete poznačit termíny svých představení, na něž vás však včas upozorní i časopis Dokořán, který vám budeme pravidelně posílat.

Robert Harling

OCELOVÉ MAGNOLIE

komedie o vážných věcech

V kadeřnickém salónu Truvy Jonesové ve fiktivním malém městě v Louisianě se pravidelně setkává pětice žen. Jak to často v podobných podnicích bývá, ženy se nescházejí pouze za účelem pečovat o svůj vzhled, ale především jde o jejich duše. Ty jsou křehké a zranitelné jako krásný květ magnolie, a přitom silné jako z ocele, aby unesly tíhu všeho, co jim osud někdy nadělí. Postupně se tak rozvíjejí příběhy nové kadeřnice Annelle, jejíž milý byl ve vězení, vdovy po starostovi Clairee, matky M'Lynn a její nemocné dcery Shelby a nejstarší, zatrpklé Ouiser, jejíž humor a nadhled působí na všechny jako vše očišťující lék.

Americký dramatik a režisér Robert Harling se narodil v roce 1951 právě v Louisianě a v roce 1985 napsal povídku, ve které zachytil smutnou rodinnou tragédii, kdy mu

kvůli cukrovce zemřela mladší sestra. Blízké setkání s tímto tématem, jež v dramatu zachycuje příběh mladé Shelby, která se rozhodne otěhotnět navzdory doporučení lékařů, je jistě příčinou, proč autor dokázal bolestný příběh zachytit věrně a autenticky. Z povídky vznikla divadelní hra, jež byla oceněna Pulitzerovou cenou a od své premiéry v roce 1987 byla přeložena do 17 jazyků a hrána po celém světě. V roce 1989 Harling napsal i filmový scénář a v dodnes oblíbeném snímku poprvé zazářila Julia Roberts, role Shelby jí vynesla nominaci na Oscara a Zlatý glóbus za ni dokonce získala. S lehkostí a potřebným humorem vyprávěný melancholický a podmanivý příběh o potřebě blízkosti, pochopení a přátelství bude radostným setkáním jak pro diváky, tak pro dámský herecký soubor. Režie se navíc ujme žena, hostující režisérka Katja Pegan, ředitelka slovinského Divadla Koper.

Režie: Katja Pegan

Premiéry: 7. a 8. září 2024 na Činoherní scéně

Benj Pasek, Justin Paul, Steven Levenson

DRAHÝ EVANE HANSENE

nejúspěšnější muzikál současnosti
kontinentální premiéra

Sedmnáctiletý Evan Hansen je úplně normální americký středoškolák, avšak ve svém životě to rozhodně nemá lehké. Žije sám s přepracovanou matkou, ve škole je šikanován a trpí sociální úzkostí a depresemi. Navíc si ještě nedávno zlomil ruku. Od svého terapeuta dostane za úkol sám sobě psát dopisy, ve kterých bude popisovat, co bude na každém dni dobré. Evan tedy ve školní knihovně napíše dopis, který začíná slovy „*Drahý Evane Hansene*“, v němž přemýšlí, jak by mohl mluvit se svou milovanou Zoe a jestli by si někdo ve škole všiml, kdyby zmizel. Nešťastnou náhodou však dopis najde drsňák Connor Murphy, bratr Zoe. O několik dní později je Evan zavolán do ředitelny, kde mu Connorovi rodiče oznámí, že jejich syn zemřel vlastní rukou.

V Connorově kapse našli jeho dopis a mylně se domnívají, že ho napsal Connor, což podle nich svědčí o blízkém přátelství mezi ním a Evanem. Protože se z celé této situace Evan cítí trapně, začne Connorovým rodičům vyprávět, co chtějí slyšet, a předstírá, že byli tajně nejlepší přátelé. Navíc začne spolu se svým kamarádem Jaredem vyrábět falešné, zpětně datované e-mailové konverzace mezi Connorem a jím, a tak se čím dále tím více zaplétá do kolotoče lží, různě napínavých i komických situací...

Komorní muzikál *Drahý Evane Hansene* měl svou premiéru na Broadwayi v divadle Music Box Theatre v prosinci 2016. Dílo s hudbou a písňovými texty Benje Paseka a Justina Paula a libretem Stevena Levensona se záhy stalo takřka kultovním, diváci i kritika jej přijali s obrovským nadšením, inscenace byla nominována na dvě Cen Tony a získala šest sošek. Stejně tak si odnesla i Cenu Grammy, Cenu Laurence Oliviera a mnoho dalších. A jistě to nezaprčinily jen skvělé a chytře prokomponované písně, ale také témata, která muzikál vypráví. Zábavnou i dojemnou formou varuje před nebezpečím utonutí v bezbřehých vodách sociálních sítí, v nichž se lehce proměňuje lež v pravdu. Pokládá otázky, jestli milosrdná lež může být brána na milost a jestli o svých blízkých opravdu víme tolik, kolik si myslíme. Derek Mong ve své recenzi muzikálu pro Arena Stage napsal, že „*ačkoli jsou témata smutku a osamělosti vážná, muzikál je všechno, jen ne pochmurný.*“

Režie: Stanislav Moša

Kontinentální premiéry: 21. a 22. září 2024 na Činoherní scéně

John Dempsey, Dana P. Rowe

ČARODĚJKY Z EASTWICKU

návrat oblíbené magické muzikálové komedie

Na začátku října uběhne 20 let od otevření Hudební scény. Názory mnohých škarohlídů, kteří v roce 2004 tvrdili, že Městské divadlo Brno po pár sezónách bude vlastnit

nevyužitou zbytečnou budovu, se z dnešního pohledu zdají být již pouhými úsměvnými vzpomínkami. Brněnská muzikálová scéna se již natrvalo zapsala do (nejen) české divadelní mapy a na seznam premiér zde uvedených každý rok přibývají nové inscenace, ať už se jedná o premiéry původních titulů, nebo uvádění klasických muzikálů. V souvislosti s oslavami tohoto výročí jsme se rozhodli vrátit k muzikálu, na který mnozí diváci dodnes vzpomínají. Díky téměř 150 reprízám, které se odehrály od premiéry v roce 2007, si pod názvem *Čarodějky z Eastwicku* spousta lidí vybaví spíše než původní knihu nebo film právě tuto inscenaci, která Petru Štěpánovi přinesla prestižní Cenu Thálie za ztvárnění demoničtějšího Darryla van Horna. Adaptace románu Johna Updika *Čarodějky z Eastwicku* se nejprve stala filmovým hitem, v němž tři zoufalé ženy v podání Cher, Michelle Pfeiffer a Susan Sarandon prožívají své znužené dny v malém městě, a tak se rozhodnou přičarovat si zábavného, inteligentního, pozorného a šarmantního muže, kterého hrál Jack Nicholson. Pro české muzikálové publikum ovšem americké filmové hvězdy v představách o tom, jak obyvatelé Eastwicku vypadají, vystřídali herci našeho divadla, vedle zmiňovaného Petra Štěpána se v hlavní roli blýskli i Petr Gazdík a nezapomenutelný Martin Havelka. V ženské trojici se vystřídal celá řada hereček, z nichž jsou mnohé dodnes členkami našeho souboru.

„*Strhující, oslnivé, zářící profesionalitou, sexy!*“ Tak označovala divadelní kritika brněnské *Čarodějky* už během prvního uvedení a není důvod předpokládat, že tomu bude podobné jinak. Autorská dvojice John Dempsey (libreto a zpěvní texty) a Dana P. Rowe (hudba) napsala úspěšnou jevištní podobu díla, které mělo světovou premiéru v roce 2000 v londýnském divadle Drury Lane a vycházelo z nejlepších tradic klasického broadwayského muzikálu, což se potvrdilo i na tuzemském jevišti.

Pojďme se tedy společně vrátit do maloměstského Eastwicku, kde se odehrávají

skutečná kouzla, abychom si v novém uvedení, ve kterém se ovšem objeví i známé tváře z původního obsazení, znovu připomněli, co všechno magické jeviště Hudební scény s početným orchestrem a dokonale vybaveným souborem dokáže.

Režie: Stanislav Moša

Premiéry: 5. a 6. října 2024 na Hudební scéně

Karel Poláček, Jan Šotkovský, Mikoláš Tyc

BYLO NÁS PĚT

idyllická komedie o kouzlu dětství

„*Naši si myslí, že až budu velký, že budu sedět na kanceláři v teple, lidi budou přede mnou smekat, ale já budu olizovat kolký. A budu si posílat pro párek. To se mi nechce líbit. Nejraději bych sloužil u Bejvalů za pacholka, neboť bych nosil koženou zástěru a v uchu bych měl mosaznou náušnici proti uhranutí...*“ Poznáváte? Jistě, tenhle malý mudrlant je kupecký synek Petr Bajza, hrdina poslední a nejslavnější prózy Karla Poláčka. A stačí k němu přidat další „hochy, co spolu chodíme“ – Antonína Bejvala, ědu Kemlinka, Čeňka Jirsáka a Zilvara z chudobince – a už je jich pět. A jsou připraveni zažívat rvačky s kluky ze sousedních vesnic, tajnou návštěvu místního biografu i snový výlet do daleké Indie...

Idyllický obrázek z klukovského života vytvořil Karel Poláček v nelehkých osobních chvílích za druhé světové války. Vrátil se v něm do časů přelomu 19. a 20. století do maloměsta podobného jeho rodnému Rychnovu nad Kněžnou a prokázal v této knize znovu svůj neodolatelný cit pro jazykový vtíp. Jeho malý vyprávěč Bajza komentuje svět kolem sebe a humorné epizodky svého okolí s rozkošnou přemoudřelostí a neotřesitelnou dětskou logikou. *Bylo nás pět* tak nabízí okouzující návrat k harmonii bezstarostného dětství, kdy se svět jeví ještě jako přehledný a správně uspořádaný a všechny problémy jako drobné a snadno řešitelné.

Tento půvabný kaleidoskop situací, které se opakují z generace na generaci a které

všichni známe z vlastního dětství, nastuduje pro naše divadlo jeho stálý host – režisér Mikoláš Tyc.

Režie: Mikoláš Tyc

Premiéry: 7. a 31. prosince 2024 na Činoherní scéně

Zdenek Merta, Stanislav Moša

POHÁDKA O ŽIVÉ VODĚ

pohádkový muzikál, světová premiéra

Král David měl tři syny. Jiřího, Jakuba a nejmladšího Jana. Když král onemocněl, vzpomněla si královna Anežka na jeden dávný zvláštní sen o existenci zázračné živé vody. K ní se nyní upínají naděje a myšlenky celého království a na mladých králevicích tedy je, aby se postupně vydali do světa a pokusili se živou vodu získat a život umírajícího krále zachránit. A jak už tomu v dobrých pohádkách bývá, cesta za šťastným koncem je spletitá, plná dobrodružství a nástrah a chybět nemůžou ani tři zakleté princezny.

Domácí autorská dvojice Stanislav Moša a Zdenek Merta se v sezóně 20. výročí Hudební scény vrací na jeviště s novým projektem, kterým je tentokrát příběh vycházející z té nejlepší české pohádkové tradice. Kouzelné dobrodružství ve světě, kde dobrému princovi pomáhají mravenci, medvěd a orel, kde tři začarované princezny díky své čistotě pomohou odhalit faleš a kde nejvyšší hodnotou je dobré a láskyplné slovo, slibuje být magickou podívanou pro celou rodinu.

Významný český hudební skladatel, klavírista, ale také moderátor Zdenek Merta se již podeváté pracovně sešel s v tomto případě libretistou Stanislavem Mošou, aby pokračovali ve své mnohaleté spolupráci, kterou odstartovalo společné uvedení muzikálové féerie *Sny svatojánských nocí* v roce 1991. Jejich zatím poslední společné dílo *Pohádka o živé vodě* bude dalším potvrzením, že Hudební scéna Městského divadla Brno pokračuje v uvádění původních titulů napsaných přímo pro ni, jak

bylo od počátku její existence avizováno.

Režie: Stanislav Moša

Světová premiéra: 25. ledna 2025 na Hudební scéně

P. Tomeš, M. Ondra, S. Slovák, J. Šotkovský

AŽ NA TEN KONEC DOBRÝ

dramatizace humorného románu o smrti,

světová premiéra

Jedenáctiletá Luna je hodně svérázná školáčka s poněkud morbidními zálibami. Má už jen dědu, astronoma v důchodu, který se o ni po smrti rodičů stará. A ten má zase poněkud cynický pohled na svět i smysl pro humor. Zatímco si to tady dost netypický důchodce hodlá ještě pořádně užít, Luna se snaží spíš zajistit, aby jí její hvězdný děda co nejdéle „vydržel“. Ale ještě je tu poněkud vyhořelá redaktorka Konečná, která má v místním regionálním plátku na starost psaní černé kroniky, a taky její povedená kámoška Klára. Když se osudy hrdinů propletou, výsledkem je nejen sled půvabných nedorozumění plných černého humoru, ale i pořádné „háelpéčko“. Což v novinářském žargonu znamená nic jiného než Hluboký lidský Příběh.

Tři velmi různé postavy, tři generace a tři pohledy na smrt. Co je smrt pro holku, které vzala oba rodiče? Co pro dědu, kterému dýchá na záda? A co pro ženu, která o ní každý den musí psát? A může mít smrt pěkný zadek?

Brněnský rodák Pavel Tomeš je autorem několika knih, sbírek fejetonů a také povídek. Jeho debutový román *Až na ten konec dobrý* získal Cenu čtenářů Magnesia Litera 2022, stal se bestsellerem a dočkal se i úspěšného zpracování v Českém rozhlasu. Přestože se nikde v románu neobjevuje jméno místa, kde se odehrává, všichni Brňané a milovníci Brna v něm neomylně poznají svoje město. Světová premiéra dramatizace humoristického románu Pavla Tomeše se odehraje na jevišti Činoherní scény Městského divadla Brno v režii Stanislava Slováka.

Režie: Stanislav Slovák

Světové premiéry: 1. a 2. února 2025 na Činoherní scéně

Daniel Kyzlink, Luděk Kašparovský

WINTON

muzikál o záchraně 669 životů, světová premiéra

„Všechno, co není vysloveně nemožné, se dá uskutečnit, jestliže se na to člověk plně zaměří a je rozhodnutý to udělat.“ (Nicholas Winton)

Nicholas Winton byl v roce 1938 mladý, ani ne třicetiletý úspěšný muž pracující ve finančnictví a žijící život adekvátní svému věku. V prosinci téhož roku se Nicholas chystal na dovolenou do Švýcarských Alp, ale jeho přítel Martin Blake, člen Britského výboru pro uprchlíky z Československa, ho požádal, aby se místo lyžování přijel podívat do Prahy.

Návštěva uprchlického tábora, kde byli lidé z obsazeného pohraničí, ho doslova šokovala. Uvědomil si, že uprchlíci, většinou židovského původu, jsou v přímém ohrožení života, a rozhodl se konat. Protože německé úřady odmítaly pustit celé rodiny, založil dětskou sekci Britského výboru s cílem zachránit alespoň děti. Za pomoci své matky a několika spolupracovníků shromažďoval potřebné dokumenty od rodičů, kteří měli zájem poslat své dítě do Anglie, a vyřizoval u německých okupačních úřadů povolení k vycestování. To vše pod neustálým dohledem gestapa.

První Kindertransport (dětský transport) z Prahy byl vypraven 14. března 1939 s pouhými dvaceti dětmi. Poslední úspěšný dětský transport byl vypraven 2. srpna 1939 a celkový počet zachráněných dětí tak dosáhl čísla 669. Úplně poslední vlak s 250 dětmi byl vypraven 1. září 1939, ale byl zastaven a poslán zpět, protože ve stejný den vypukla druhá světová válka.

Na světě je dnes přes 6 000 lidí, kteří za svůj život vděčí Nicholasi Wintonovi. Nicholas Winton svůj čin nepovažoval za nic výjimečného a nikdy o něm sám nemluvil. Jen

náhoda v roce 1988 způsobila, že se o transportech ohrožených dětí z Prahy do Londýna dozvěděla jeho žena Greta tím, že našla seznamy dětí a příslušné dokumenty na půdě v domě, kde Wintonovi bydleli. Předala vše historičce Elizabeth Maxwellové a díky ní se o tom dozvěděl celý svět.

Muzikál na motivy neuvěřitelného příběhu lidskosti, odvahy, skromnosti i lásky z pera Daniela Kyzlinka a Luděka Kašparovského, který vznikl přímo pro soubor MdB, uvedeme ve světové premiéře pod režijní taktovkou Petra Gazdíka na jevišti Hudební scény našeho divadla.

Režie: Petr Gazdík

Světová premiéra: 8. března 2025 na Hudební scéně

Florian Zeller

OTEC

tragická fraška

Francouzský dramatik, spisovatel, režisér a scenárista Florian Zeller patří ve svých téměř pětácti letech mezi nejhranější divadelní autory a podle *The Guardian* je dokonce „nejzajímavějším dramatikem naší doby“. Jeho hry jsou překládány do mnoha jazyků a hrány po celém světě, v roce 2020 dokonce debutoval i jako filmový režisér právě snímkem *Otec*, kterým na filmové plátno uvedl svou hru, již se nyní chystá uvést i naše divadlo. Film s Anthony Hopkinsem a Olivii Colman získal řadu ocenění včetně Oscara za nejlepší adaptovaný scénář a nejlepší mužský herecký výkon v hlavní roli. Hra byla na jevišti poprvé uvedena v Paříži v roce 2012 a získala nejprestižnější francouzskou divadelní trofej Molièrovu cenu.

Příběh penzisty Andrého je vyprávěn tak, že se divák může vcítit do fyzického a psychického stavu člověka, který postupně vinou nemoci ztrácí kontrolu nad sebou samým, především nad svou pamětí. Dojemný realistický příběh ukazuje obraz jedné rodiny, která se bez zbytečného sentimentu, místy až s černým humorem musí vypořádat s na-

stupující Alzheimerovou chorobou hlavního hrdiny. André postupně ztrácí přehled nejen o svých blízkých, ale i sám o sobě, přestává rozeznávat, co je současnost, co minulost...

Tragikomická hra o tématu, které se dřív nebo později může týkat každého z nás, slibuje být hlubokým emotivním zážitkem.

Režie: Petr Gazdík

Premiéra: 19. dubna 2025 na Činoherní scéně

Petr Šabach, Ivan Hlas, Petr Jarchovský, Jan Hřebejk

ŠAKALÍ LÉTA

legendární český muzikál

„Zavřete oči, většina z vás tak líp vidí...“ Proslulá filmová muzikálová komedie režiséra Jana Hřebejka a scenáristy Petra Jarchovského z roku 1993, vzniklá na motivy stejnojmenné povídky Petra Šabacha, nepodává realistický obraz českých 50. let. Spíše staví s přiznanou nadsázkou pomník „na počest hrdinům, co kdysi zbláznili lidi“, jak se zpívá v její závěrečné písni. Pokouší se ztělesnit sen o svobodě a nezávislosti, jehož potřebu má každá generace.

Šakalí léta jsou situována do pražských Dejvic konce 50. let žijících poklidně svým „maloměstským“ způsobem ve stínu rudé hvězdy na špičce hotelu International. Do světa rodičů, žijících všedními starostmi raného socialismu, a jejich ratolestí, jejichž tušení „světa venku“ předurčuje exotický obsah popelnic zmíněného hotelu, vtrhne jednoho dne mladík Bejby. Nevinný prachuligán svým výstředním oblečením a vášní pro „neznámé“ rokenrolové rytmy způsobí pozdvižení; mládež je nadšena a rodiče si zoufají. Bejbyho zjevení, umocněné v příběhu rokenrolovými, dnes již zlidovělymi šlágry Ivana Hlase (jako jsou *Jednou mi fotr povídá*, *Na kolena* nebo *Rock'n'roll pro Beethovena*), tak pro generaci kluků znamená klíčový obrat v jejich životě.

Oblíbený příběh snění o jiném, lepším světě mimo limity zoufale šedé reality se na jevišti Hudební scéně objeví v naší původní in-

scenační i hudební úpravě. Jeho režisérem bude Stanislav Slovák.

Režie: Stanislav Slovák

Premiéra: 3. května 2025 na Hudební scéně

Stávající předplatitelé si Sezónní abonmá mohou obnovit od 4. do 28. března 2024. Následně od 17. dubna 2024 si budou moci abonmá poříditi i noví zájemci. Sezónní předplatné 2024/2025 zakoupíte osobně na komerčním oddělení či online na www.mdb.cz.

Soutěž

Dveře na Hudební scéně

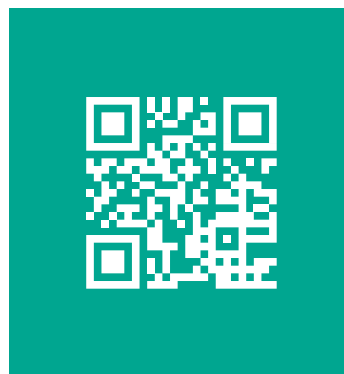

Tajuplná kresba Jaroslava Milfajta z únorového čísla v sobě ukrývala inscenaci *Král Lear*, která měla premiéru 14. listopadu 2015. Autoři správných odpovědí, kteří byli na našem Facebooku vylosováni, se už mohou těšit z hezkých divadelních cen a pro všechny další je tu soutěž nová. **Zapojte se tedy do soutěže i tentokrát. Poznáte, o kterou inscenaci jde?**

Klára Latzková
Kresba: Jaroslav Milfajt

Progress
Enablers

Světová premiéra 10. a 11. února na Činoherní scéně

Kateřina Tučková Dodo Gombár

BÍLÁ VODA

režie Dodo Gombár

Daniel Kyzlink John de Jong

ROCKOVÁ MŠE

velikonoční koncert 29. a 30. března 2024 na Hudební scéně

dirigent Dan Kalousek

účinkují Kirsten Joy Child, Gaz Twist, Michaela Hasalová, Viktória Matušová, Daniel Rymeš a orchestr Městského divadla Brno

ROCKOVÁ MŠE

Také v roce 2024 navazujeme na oblíbenou tradici slavnostních velikonočních koncertů. Ten letošní, jenž se odehraje ve dvou unikátních uvedeních 29. a 30. března 2024 v 19.00 hodin na Hudební scéně, bude patřit *Rockové mši*.

The Rock Mass je ojedinělým hudebním projektem českého skladatele Daniela Kyzlinka a anglického textaře a písničkáře Johna de Jonga. Dílo ve velkém orchestrálním aranžmá spojuje rockovou a duchovní hudbu. Textově vychází z klasické latinské mše, která je doplněná o nové autorské texty. Po hudební stránce se jedná o fúzi hudby symfonické, rockové, popové a filmové. Autorům se podařilo uskutečnit koncertní premiéru na jaře 2013 s Karlovarským symfonickým orchestrem a se špičkovými zpěváky z Londýna. Obrovský úspěch znamenala skladba též již v roce 2017 přímo na jevišti naší Hudební scény, kam se tedy po několika letech k potěše diváků opět vrací.

Koncertní představení odehraje mnoho-
hlavý orchestr divadla pod taktovkou šéfdirigenta **Dana Kalouska** a celkový dojem umocní svým dechberoucím výkonem britští zpěváci **Gaz Twist** a **Kirsten Joy Child**. Těšit se můžete také na sólisty z řad našeho souboru **Viktórii Matušovovou** a **Daniela Rymeše** společně s hostující, našim divákům však z mnoha titulů velmi dobře známou **Michaelou Hasalovou**.

Oslavte společně s námi Velikonoce hudbou!

Benj Pasek, Justin Paul, Steven Levenson:

předpremiéra

DRAHÝ EVANE HANSENE

nejúspěšnější muzikál současnosti

V exkluzivních předpremiérách vám jako ochutnávku příští sezóny naservírujeme jedinečnou muzikálovou laskominu. Jejím protagonistou je sedmnáctiletý Evan Hansen, jenž se kromě běžných problémů středoškoláka potýká s šikanou, úzkostí a depresí. Záchranou mu mají být dopisy, jež si bude psát. A právě jeden z dopisů Evana zaplete do víru napínavých situací.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: J. Brožek nebo M. Salvadori, A. Antalová, D. Křížová, D. Rymeš, L. Bergerová, L. Janota, L. Matouš a E. Skálová.

Johann Nepomuk Nestroy:

derniéra

PRO NIC ZA NIC

klasická zápletková komedie

Divadelní provoz s sebou v průběhu času přináší nejen premiéry a následně reprízy, ale i derniéry. V březnu na jevišti Činoherní scény daný osud stihne jednu výtečnou inscenaci, která nesmí uniknout vaší pozornosti: rozloučí se s vámi rozkošná sňatková komedie *Pro nic za nic* plná úsměvných štrapáci jejích hlavních hrdinů – kočovných herců Artura a Picla.

Režie: Mikoláš Tyc

Hrají: J. Brožek, A. Slanina, P. Štěpán, B. Goldmannová nebo N. Wetterová, M. Němec, E. Skálová, M. Salvadori, M. Isteník, M. Hurák a L. Bergerová.

Pam Valentine:

TI DRUZÍ

magická komedie o životě po životě

Romanticky půvabná a bystrá komedie má výborný spád, nenuceně těží ze situačního humoru i vtipných dialogů a být je v jejím průběhu po většinu času řeč stočená na věci související se smrtí, respektive s posmrtným životem, je celý příběh zahalený do vlídného oparu laskavosti. A přestože v ní vystupuje i anděl a dva duchové, její poselství je veskrze lidské.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: P. Halberstadt, A. Antalová, S. Janotová, O. Halámek, E. Kubálková, T. Sagher a J. Gazdíková.

Roald Dahl, Dennis Kelly, Tim Minchin:

MATILDA

kouzelný rodinný muzikál

Svět dospěláků může být někdy krutý a nemilosrdný, proč je však i přes nástrahy a mnohé nespravedlnosti neustále třeba bažit po lásce a vzdělání, to vám předvede naše Matilda. Malá prvňáčka prokáže velkou vnitřní sílu, díky níž nejen prostřednictvím jevištní magie učaruje knihovnici Phelpsové, učitelce Honeyové, svým spolužákům, a především vám v sále.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: A. Bergerová nebo M. Juráčková nebo K. Kabele, J. Mach nebo M. Němec, K. Daňhelová nebo D. Křížová, S. Janotová nebo I. Vaňková, L. Janota nebo J. Ressler a další.

PROGRAM BŘEZEN

PROGRAM DUBEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

PÁ	1.3.	19.00	Sám na dva šéfy	
SO	2.3.	19.00	Sám na dva šéfy	
NE	3.3.	18.00	Skleněný pokoj	
PO	4.3.	18.00	Velký Gatsby	SP
ÚT	5.3.	19.00	Ti druzí	
ST	6.3.	19.00	Prachy!	AB3
PÁ	15.3.	19.00	Drahý Evane Hansene	
SO	16.3.	19.00	Drahý Evane Hansene	
NE	17.3.	19.00	Drahý Evane Hansene	
PO	18.3.	19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	
ÚT	19.3.	19.00	Velký Gatsby	A2
ST	20.3.	19.00	Velký Gatsby	
ČT	21.3.	18.00	Pro nic za nic	
PÁ	22.3.	18.00	Pro nic za nic	
SO	23.3.	18.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	
NE	24.3.	19.00	Prachy!	E7
PO	25.3.	19.00	Prachy!	A1
ÚT	26.3.	19.00	Prachy!	AB2

PÁ	1.3.	18.00	Noc na Karlštejně	
SO	2.3.	16.00	Noc na Karlštejně	
SO	2.3.	19.00	Noc na Karlštejně	
NE	3.3.	14.00	Noc na Karlštejně	
PO	4.3.	19.00	Lakomec	
ČT	7.3.	18.00	Matilda	
PÁ	8.3.	16.00	Matilda	
SO	9.3.	14.00	Matilda	
SO	9.3.	18.00	Matilda	
NE	10.3.	14.00	Matilda	
NE	10.3.	18.00	Matilda	
ST	13.3.	19.00	Pretty Woman	
ČT	14.3.	18.00	Pretty Woman	
PÁ	15.3.	19.00	Pretty Woman	
SO	16.3.	18.00	Pretty Woman	
NE	17.3.	18.00	Pretty Woman	
ÚT	19.3.	18.00	Medicus	
ST	20.3.	18.00	Medicus	
ČT	21.3.	18.00	Medicus	
PÁ	22.3.	18.00	Medicus	
NE	24.3.	18.00	Mamma Mia!	
PO	25.3.	19.00	Mamma Mia!	
ÚT	26.3.	18.00	Mamma Mia!	
ST	27.3.	19.00	Mamma Mia!	
PÁ	29.3.	19.00	Rocková mše – velikonoční koncert	
SO	30.3.	19.00	Rocková mše – velikonoční koncert	

PÁ	5.4.	14.00	Hra, která se zvrhla	
PÁ	5.4.	19.00	Hra, která se zvrhla	E5
SO	6.4.	19.00	Hra, která se zvrhla	P
NE	7.4.	19.00	Hra, která se zvrhla	E7
PO	8.4.	19.00	Prachy!	AB1
ÚT	9.4.	19.00	Prachy!	C2
ST	10.4.	19.00	Hra, která se zvrhla	AB3
ČT	11.4.	19.00	Hra, která se zvrhla	C4
PÁ	12.4.	19.00	Hra, která se zvrhla	AB5
SO	13.4.	19.00	Hra, která se zvrhla	A6
NE	14.4.	18.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	
PO	15.4.	18.00	Hra, která se zvrhla	SP
ÚT	16.4.	19.00	Hra, která se zvrhla	E2
ST	17.4.	19.00	Hvězda v pasti	
ČT	18.4.	19.00	Prachy!	žadáno
PÁ	19.4.	19.00	Prachy!	žadáno
NE	21.4.	18.00	Drahý Evane Hansene	
PO	22.4.	19.00	Drahý Evane Hansene	
ÚT	23.4.	19.00	Hra, která se zvrhla	AB2
ST	24.4.	19.00	Hra, která se zvrhla	
ČT	25.4.	19.00	Ti druzí	žadáno
PÁ	26.4.	19.00	Splašené nůžky	
SO	27.4.	18.00	Splašené nůžky	
NE	28.4.	18.00	Světáci	PPP
PO	29.4.	18.00	Světáci	PP1
ÚT	30.4.	18.00	Světáci	P18

ST	3.4.	19.00	Velká ryba (Big Fish)	T2024/Z2024
ČT	4.4.	19.00	Velká ryba (Big Fish)	V2024
PÁ	5.4.	19.00	Velká ryba (Big Fish)	R2024/X2024
SO	6.4.	19.00	Velká ryba (Big Fish)	A2024/M2024
NE	7.4.	14.00	Velká ryba (Big Fish)	
NE	7.4.	18.00	Velká ryba (Big Fish)	
PÁ	19.4.	14.00	BASTARD	
PÁ	19.4.	19.00	BASTARD	C5/E5
SO	20.4.	19.00	BASTARD	P
NE	21.4.	19.00	BASTARD	D/E7
PO	22.4.	19.00	BASTARD	A1/AB1
ÚT	23.4.	19.00	BASTARD	C2/E2
ST	24.4.	19.00	BASTARD	A3/AB3
ČT	25.4.	19.00	BASTARD	A4/AB4
PÁ	26.4.	19.00	BASTARD	A5/AB5
SO	27.4.	19.00	BASTARD	A6/AB6
NE	28.4.	18.00	BASTARD	
PO	29.4.	18.00	BASTARD	SP
ÚT	30.4.	19.00	BASTARD	A2/AB2

Hamlet aneb Hádala se duše s tělem

■ Děníera ■ Veřejná generálka
■ Premiéra

Velká ryba (Big Fish)

Zdenek Merta, Stanislav Moša:

premiéra

BASTARD vizualizované oratorium

Třicet let po premiéře se vrací nově nastudované, svou původní myšlenkou ale nesmrtelné, a proto stále aktuální meditativní dílo *BASTARD*. Na počátku monumentálního příběhu se Duch svatý a Satan utkají o duši posledního člověka Bastarda. Satan zvítězí a umožní mu uskutečnit všechna jeho přání. V katarzním závěru však Bastarda neomezená moc zavede do záhuby...

Režie: Petr Gazdík

Hrají: D. Vitázek, E. Mertová, V. Matušovová, S. Janotová, I. Vaňková, D. Velčická, J. Apolenář, O. Studénka, O. Smysl a další.

Andrew Lipa, John August:

VELKÁ RYBA (BIG FISH) mystický muzikál

Děj fantastického muzikálu má svůj základ v té nejběžnější realitě všedních dní. Jeho středobodem je totiž vztah otce a syna a jejich střet ve vnímání světa. Věčný snilek Edward jako by se neustále schovával za nepřeborné historiky, které jeho hyperracionální syn Will už nemůže vystát, dokud Edward neonemocní a jeho příběhy tím nedostanou zcela jiný rozměr...

Režie: Stanislav Moša

Hrají: L. Janota nebo A. Slanina, D. Rymeš nebo M. Salvadori, R. Coufalová nebo T. Navrátilová, K. Helbich nebo M. Mičulka, M. Krajčová nebo E. Skálová, O. Halámek nebo D. Vitázek a další.

Ray Cooney:

PRACHY! zběsilá fraška

Svezte se s námi na neuvěřitelném situačním toboganu komediálního bláznění díky frašce nazvané úderně *Prachy!* – o ty tu totiž půjde především. Nermalou sumičku peněz v omylu vyměněném kufříku totiž nalezne úředník Henry, čímž se roztočí bláznivý kolotoč, do něž se postupně zamotá jeho žena, přátelé, policisté, taxikář i tajemný Kmotr, jemuž kufr patří.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: A. Slanina, A. Zelová, L. Janíková, P. Štěpán, J. Mazák, R. Pekárek, P. Földeši a O. Halámek.

Noël Coward:

HVĚZDA V PASTI konverzační komedie

Tato konverzační groteska rozkošně zobrazující věčné manýry londýnské herecké hvězdy Garryho Essendina je téměř nekonečnou sérií na sebe navazujících a vzájemně se na sebe kupících rozličných zádrhelů, zápletek a eskapád, které Garrymu neustále brání vydat se na plánované turné po Africe. Zda, a hlavně s kým na něj nakonec odjede, musíte už zjistit sami!

Režie: Mikoláš Tyc

Hrají: I. Ondříček, I. Vaňková, E. Studénková, A. Janíčková, L. Janíková, J. Przebinda, J. Brožek, J. Mach, J. Valeš, A. Zelová a J. Musilová.

Představujeme

Hudební scéna, jak ji neznáte

Provaziště

Provaziště Hudební scény – říkal jsem si, to je, panečku, literární výzva pro herce, který se celou dobu pohybuje hluboko pod ním na jevišti. A zároveň velké lákadlo vysoko položených prostor. Co víc si výškový maniak jako já může přát? Jdu do toho.

Protože jsem se chtěl o tématu předem něco dozvědět, dal jsem si sraz s naším šéfm zahavých techniků, nebo by se dalo říct hlavním strojníkem, Marcelem Krejčím, který zažil naši Hudební scénu v plenkách a pohybuje se na jejich lávkách dodnes. Naše první kroky vedou na jeviště, kde si postupně vysvětlíme, co nám to nad hlavami vlastně visí. Pro lepší orientaci si představte, že shora vypadá celé jeviště jako rozložená krabice bez víka (kříž), dole je forbína, uprostřed je hlavní jeviště

tě, po stranách boční jeviště a vzadu zadní jeviště.

Nad forbinou se nachází čtyři jednoprovazové tahy – ty si můžeme představit jako liány, které se mohou spustit a zase se vytáhnout, každá zvládne 500 kg. Diváci našeho divadla je moc neznají, protože se často nepoužívají. Dále se dostáváme k jevištnímu portálu, kde se nachází opona, která může jezdit nahoru a dolů, ale může se také rozevírat do strany. Pak je tam tzv. tylový rám, který se využívá při projekcích jako plátno nebo může nést i nataženou plachtu/oponu, jako např. na představení *TITANIC*, *Pretty Woman* etc. Vidět zde můžete také portálový tah a za ním se nachází, a to mě velmi zaujalo, tzv. „černý harlekýn“, což je velký černý kovový plát, který slouží k zakrytí první řady světel.

Dostáváme se nad hlavní jeviště k baterce číslo jedna, to je tah se světly. Za ním se nachází čtyři modernizované tahy, které zvládnou 600 kg staticky (pouze stojí) a 300

kg dynamicky (jezdí nahoru a dolů), pak je baterka číslo dvě, pak další dva modernizované tahy, pak baterka tři, pak horizont jedna (jezdí nahoru i do boku), který slouží jako předěl hlavního a zadního jeviště pro případ, že je vzadu něco nebo někdo schovaný, třeba celý orchestr.

Nad zadním jevištěm je baterka čtyři, druhý nepoužívaný horizont a tři tahy staršího charakteru (300 kg staticky a dynamicky), jeden most, který může jezdit nad celým zadním jevištěm, pod kterým je podmostový tah a horizont číslo tři.

Boční jeviště skýtá na každé straně osm zakrývacích a dvě posuvné šály. Ty posuvné vymyslel dokonce Marcel sám. Na závěr máme na bočních jevištích několik elektrických a manuálních „koček“, což jsou zase ty liány, které často drží kulisy z těch představení, která se zrovna nehrají. A tak jsou schované u stěny. Tak co, milí čtenáři, jste z toho moudří? Víím, je toho mnoho a pro bližnou orientaci to asi stačí.

S Marcelem se přesouváme na osvětlovačské a strojnické lávky. Procházíme dveřmi ve čtvrtém patře, na kterých je nápis „*Jevištní lávky 11 m nevstupovat*“, který je doplněný o kresbu překvapeného letícího člověka. Lávky se skládají z kovových ohozů, mostů, schodišť a žebříků, které jsou v několika patrech, vysoko nad jevištěm, jako podlahu mají klasické rošty, které jsou potažené místy proděravělými gumovými koberci.

Naše první kroky vedou nad zadní jeviště, procházíme kolem různých lan a řetězů, na kterých jsou zavěšené kulisy a hliníkové konstrukce, až se dostáváme k na kolejnicích usazenému posuvnému mostu tyčícímu se nad zadním jevištěm. Během toho, co mi Marcel detailně vysvětluje, jak přesně vše funguje, všimnu si drobných značek a nápisů na zábradlí. Jedná se o označení polohy mostu, která pro mě znamenají víc – je to stroj času, protože mezi nápisy poznávám představení: *LILI (Let snů)*, *Kvítek*

(z horroru), *Růže (Jméno růže)*, *Kupec (benátský)*, *Čarodějky (z Eastwicku)* nebo *Frank (Mladý Frankenstein)*. Jsem nadšený, funguje to podobně jako od dětství zaznamenávaná výška človíčka na futrech do kuchyně. Pokračujeme k pultu, který připomíná ovládání kosmické lodi, všude jsou obrazovky s nočním viděním, protože přestavby probíhají převážně ve tmě, dotykové monitory, různé páčky, páky, tlačítka i velké tlačítko s nápisem „*Total stop*“, do kterého stačí praštit a vše se zastaví, vypne a divadlo spadne, jak žertovně dodává Marcel. Jen tak pro informaci, pult zvládne uložit tisíc představení, takže abychom využili jeho plnou kapacitu, máme ještě co dělat.

Na chvíli se zastavíme u malého ovládacího pultu, který se využívá při přestavbě různých inscenací a pokračujeme o patro výš, kde se nachází ovládací skříně k našim modernizovaným tahům. Pro představu vypadají jako pojistkové skříně, které máme každý doma (jen desetkrát větší), se dvěma větráky a chladicím zařízením po obou stranách. O patro výš už se nachází samotný stroj. Jeho hlavní předností, a zároveň jedině, co jsem na tom stroji pochopil, je namísto horizontálního navijení, navijení vertikální, které umožňuje větší nosnost a žádné výkyvy. Víc už mi hlava po skoro dvouhodinové prohlídce nebrala.

Zbývalo již poslední, nejvyšší patro. S Marcelem vystupujeme dál, ale tentokrát už ne po schodech, ale po žebříku. Je to jediné patro s „podlahou“. Jsme úplně nahoře, přímo pod střechou. Dvacet tři metrů pod námi je jeviště. Je to patro plné pojistkových skříní, dalších motorů staršího vzhledu, koleček a kladek, od nich táhnoucích se ocelových lan, která mizí v podlaze. Podlaha se skládala z ocelových trámů, mezi kterými je vidět až dolů na jeviště. Tady naše prohlídka končí.

Milí diváci, až půjdete příště na Hudební scénu, třeba se známými, můžete se vytáhnout s trochou zákulisních informací o tom, jak to funguje.

Text: Jan Brožek

FESTIVAL DOKOŘÁN

PRO HUDEBNÍ DIVADLO 2024

14.–18. ČERVNA

Festival Dokořán pro hudební divadlo také letos nabídne rozmanitou paletu pozoruhodných uměleckých počinů a průřez tím nejzajímavějším, co se odehrává v oblasti hudebního divadla na českých i zahraničních jevištích. Již teď se těšíme na jubilejní desátý ročník. V jeviště se opět promění i Divadelní dvorana a její prostory na Jardinu i v atriu Pod vínem, kde proběhne bohatý doprovodný program se vstupem zcela zdarma! Kompletní program vám nabídneme později, již teď ale přinášíme informace o inscenacích z hlavního programu.

Kazalište Komediija Zagreb, Chorvatsko
Milan Grgić, Alfi Kabiljo

JALTA, JALTA

komediální muzikál

Komediální muzikál se odehrává v únoru 1945, na samém konci druhé světové války, na jaltské konferenci, kde Churchill, Roosevelt a Stalin domlouvají poválečné rozdělení světa. V tomto příběhu se ovšem proslulí politici neobjeví – místo nich se role protagonistů ujmu jejich tři sluhové Larry, Stanley a Gríša, kteří – ubytováni u stejné hostitelky – se rozhodnou rozdělit svět sami. Populární muzikál z roku 1971 plný chytlavých melodií patří ke zlatému fondu chorvatského hudebního divadla.

Režie: Vlado Štefančić

Divadlo J. K. Tyla v Plzni

Stephen Sondheim, George Furth

COMPANY (PŘÁTELÉ)

muzikálová komedie o manželství a vztazích

Robert slaví 35. narozeniny a všichni jeho přátelé se neustále ptají: Proč stále není ženatý? Proč si ještě nenašel tu pravou? Není už čas, aby se usadil a založil rodinu? Odpovědi na tyto otázky hledá během ně-

kolika návštěv, večerů a drinků u svých ženatých a vdaných přátel i sám Robert, zatímco sleduje jejich partnerský život a poslouchá o kladech a záporech manželství. Česká premiéra celosvětově úspěšné brilantní komedie proslulého muzikálového tvůrce Stephena Sondheima, spoluautora titulů jako *West Side Story* nebo *Sweeney Todd*, přináší chytrý a zábavný muzikál s energickou hudbou, upřímně a humorně nahlížející na partnerské vztahy.

Režie: Vilém Dubnička

Východočeské divadlo Pardubice

Ondřej Soukup, Gabriela Osvaldová, Petr Abraham

MAKROPULOS

musical

muzikálová adaptace známého dramatu Karla Čapka o touze po věčném mládí

Pardubické divadlo uvedlo svou muzikálovou adaptaci známého dramatu Karla Čapka o touze po věčném mládí v říjnu roku 2022. O sto let dříve se odehrává známý příběh zpěvačky Emilie Marty, která díky elixíru mládí žije již nepřírozeně dlouho. Písně do původního muzikálu o tom, co se stane, když nerespektujeme přírodní zákony, napsala jedna z nejznámějších autorských dvojic současnosti – Ondřej Soukup a Gabriela

Osvaldová – a Petra Janečková byla za hlavní roli v užší nominaci na Cenu Thálie 2023.

Režie: Petr Novotný

Muzikálová škola při Městském divadle Brno

PÍSKÁNÍ PO VĚTRU + MUZIKÁLOVÁ SMRŠŤ

závěrečný projekt 1. ročníku Muzikálové školy při MdB

Muzikálová škola při MdB je unikátním fenoménem, který našemu divadlu umožňuje vzdělávat v hudebnědramatickém žánru budoucí osobnosti hudebního divadla a uvádět inscenace s dětskými představiteli na nejvyšší možné profesionální úrovni. Ve svém závěrečném projektu prvního oficiálního ročníku spojí zkrácenou verzi známého muzikálu Andrewa Lloyd Webbera *Pískání po větru* (známého z našeho jeviště) a pěvecky-taneční pásmo *Muzikálová smršť*.

Režie: Petr Gazdík

Divadlo Nová scéna, Bratislava

Lionel Bart

OLIVER!

rodinný muzikál podle proslulého románu Charlese Dickense

Věhlasná muzikálová adaptace Dickensova románu *Oliver Twist* je titul dobře známý i publiku Městského divadla Brno. S bratislavským souborem jej režijně připravil šéf našeho činoherního souboru Stanislav Slovák. Silný příběh o dětech a dospělých, kterým nebylo souzeno narodit se do šťastných a pohostinných podmínek, obsahuje mnoho dojemného, humorného i drsného. Všichni totiž toužíme po lásce a přijetí, ať už jsme se narodili kdekoli. A pokud i v krutém světě najdeme kousek lásky a lidskosti, je to to nejkrásnější, co nás může potkat, a proč stojí za to žít.

Režie: Stanislav Slovák

Dejvické divadlo, Praha

David Ondříček, Marek Doubrava

KDE JE TA RYBA?

bláznivá muzikálová komedie

Muzikálová parodie o životní bilanci Karla,

kteří během své oslavy padesátých narozenin stihne nejprve pozurázet přítomné členy své rodiny, a následně mu zaskočí bobule hroznového vína a on se ocitne někde mezi životem a smrtí. Začíná tak řada bizarních skečů plných černého humoru, kterým dominuje Jaroslav Plesl v hlavní roli a tradičně skvěle sehraný soubor Dejvického divadla.

Režie: David Ondříček

Divadelní spolek Kašpar, Praha

Jiří Suchý, Jiří Šlitr

JONÁŠ A TINGL-TANGL

uctivý remake kabaretní legendy

Jeden z nejproslulejších titulů Divadla Semafor, legenda českého divadla 60. let, se vrací na jeviště v podání pietním, a přesto svěbytném. Kabaretiér Jonáš, životem a šantánem otlučený, a přesto stále šarmantní, natvrdlý pianista, jehož kamenný obličej jako by zabíjel vtipy, a přitom o to větší smích vyvolává. Okouzující girls a k tomu nesmrtelné hity legendární dvojice S+Š. Vyvěste fangle!

Režie: Jakub Špalek

Slovenské národní divadlo, Bratislava

Kolektiv autorů

KÝM PRÍDU STOUNI...

vyznání lásky rockovému fenoménu

Před koncertem legendární skupiny *Rolling Stones* se na jevišti scházejí členové ochranky, bedňáci, novináři, fanoušci... Každý má ke „Stounům“ vlastní vztah, jedni je milují, jsou tu i ti druzí. Energií rockové hudby nabitě představení vypráví fiktivní příběh o tom, co by se mohlo stát. Slovenské národní divadlo ve své vrcholné formě s Emilií Vášáryovou, Janou Olhovou, Emilem Horváthem, Kamilou Magálovou, a především Robertem Rothem rozjíždí na jevišti neuvěřitelně zábavnou, sarkastickou a mile sentimentální show.

Režie: Matúš Bachy nec

Nikol Kratochvílová

Hudba vám to dá

Pokud pod jménem uvedeným v titulku hledáte novou posilu našeho divadla, napovíme, že rodné příjmení herečky Nikol znělo Kotrnetzová. A už se vám jistě okamžitě vybaví drobná blondýnka s křehkým éterickým vzezřením a nezdolnou energií, již vkládá do všeho, čemu se věnuje – ať už je to herectví, tanec, studium, nebo rodina. Právě mateřské povinnosti ji na čas odvedly od divadla, do něhož se před časem v plné síle vrátila, což zrekapituluje následující rozhovor.

Po návratu z mateřské dovolené jsi před nedávnem opět naskočila do divadelního provozu, a to tzv. přímo rovnýma nohama, neboť jsi byla „vhozena do vody“ muzikálu *Velká ryba (Big Fish)*, v jehož průběhu vystřídáš rovnou devět různých postav. Mohla bys zavzpomínat, jak probíhal zkušební proces na obdobný typ inscenace, kde každou chvíli hraješ někoho jiného?

Zkoušelo se mi dobře, šlo o menší roličky v company, nebyl tam vyloženě text, spíš člověk musel vědět, kdy má nastoupit a co má odnést nebo přinést. Přebíhání z rolí do rolí mi nevadí, naopak mě baví ta pestrost, člověk si může na jevišti vyzkoušet víc věcí, nejenom jednu postavu. V jedné z rolí jsem hrála Mořskou pannu, což je pro mě splnění dětského přání – jako malá jsem vždycky chtěla být mořská panna a tady jsem si ji zahrála. (úsměv)

Učí se ti lépe texty nebo choreografie?

Jsem typ, který se docela rychle cokoli naučí, ale taky rychle zapomene, mám spíše krátkodobou paměť, ale jelikož tančím už od čtyř let, je pro mě pohyb hodně přirozený, a jakmile slyším hudbu, vzpomenu si i na choreografie. Jak nám říkal jeden učitel na JAMU: Hudba vám to dá. Tím se řídím doteď a je pravda, že mi to pomáhá. Když slyším hudbu, už vím a pohyb si do ní automaticky dosadím. K učení textu jsem přišla později až kolem dvanácti, když jsem začala navštěvovat dramafák.

Co se tance a pohybu týče, teď nejnověji u pohádkového muzikálu *Heidi* ti byla svěřena úloha asistentky choreografie. Můžeš přiblížit, co daná funkce přesně obnáší?

Náplní práce asistenta choreografie je především zapamatovat si pohyb tak, jak ho choreograf vytvoří. A pokud choreograf zrovna není na zkoušce, tak jej správně předat ostatním, případně vazby někoho doučit. A jinak se snažit být při ruce choreografovi a plnit jeho požadavky. V rámci asistentury, kterou jsem zatím dělala, jsem se nepodílela na choreografiích, ale činnost vytváření mě taky baví, určitě bych se k němu chtěla časem

S Viktorií Abrahám v muzikálu Heidi, režie Stanislav Moša

propracovat. Mimo divadlo sem tam dělám projekty, hlavně s dětmi. I když, jestli s dětmi nebo s dospělými je asi jedno, důležitý je nápad. A pak taky dobře vycházet s lidmi, u práce v kolektivu je důležité, aby všichni dokázali táhnout za jeden provaz, postavit se za dané dílo a udělat pro něj maximum.

Kromě zmíněné pozice v realizačním týmu ti v muzikálu Heidi připadla už podruhé role upovídáné Tetičky Edith, která ve vztahu k Heidi zachovává na první pohled poměrně rázný styl výchovy. Našla sis s ní pojtíčko?

Je zvláštní, že když jsem ji nazkoušela nejdřív v němčině, šlo mně vše přirozeněji. Možná proto, že němčina je oproti češtině více direktivní. Teď když jsem se k ní vrátila v češtině, začala jsem nad ní víc přemýšlet a uvažovat. Když dělám konkrétní roli, snažím se jít co nejvíc do hloubky, porozumět a pochopit uvažování dané postavy. Přečetla jsem si tedy znovu knihu, zjistila další informace, abych přesně věděla, o čem příběh je a jaké jsou vztahy mezi jednotlivými postavami, ale postava Tetičky Edith

není nikde zcela jednoznačná. Dá se ale říct, že Edith je stylem výchovy takový protipól ke mně, svoje děti vychovávám úplně jinak, než jak jsem potom tetu hrála.

Jak jsi naznačila, v divadle kromě hereckých a pohybových dovedností zúročuješ i svou jazykovou vybavenost ze znojemského gymnázia, kde jsi vybrané předměty absolvovala v němčině. Díky tomu ses mimo jiné v loňském roce ocitla i u německé verze Heidi v Ingolstadt a máš tedy srovnání obou produkcí. Myslíš, že je hodně důležitou změnou pro výsledný tvar inscenace, že hlavní postavy u nás hrají děti?

Za mě určitě ano. Nechci vůbec říkat, že dospělí herci byli špatní – byli výborní a skvěle hráli – ale my dospělí jsme někdy unavení ze všedního života, zato děti mají bezprostřednost, radost a touhu: to je, myslím, i pro nás dospělé důležité, protože nás nabíjejí další neskutečně velkou energií. Za mě je dobře, že dětské role hrají děti, protože i kniha je napsaná pro děti a vypráví o dětech, a když v představení hrají děti, teprve má vše vý-

znam, který to má mít. Navíc každá alter-nace má jinou energii. Když jako Tetička Edith hraju s Viktorkou, s Karolínkou nebo s druhou Karolínkou, každá na mě působí jinak, každá má svoji jiskru, svoje vyzařování, které předává nejenom divákům, ale i nám na jevišti. Musím říct, že každé představení je i pro mě jiné. Samozřejmě máme vše nazkoušené a držíme se kostry, ale kolikrát se může stát, že člověk řekne něco trochu jinak nebo se jinak podívá a už i partner reaguje jinak. To je za mě na divadle hezké, že není pokaždé stejné. Zjistila jsem, že bych nemohla dělat práci, která je pořád stejná. Jsem ráda za takovou pestrost.

Pestrý program máš určitě, scházíme se totiž právě v období, kdy jsi uprostřed seriálu muzikálu The Addams Family, kde hraješ jednoho z Předků Addamsových, kteří jsou netradiční svým výrazným líčením. Jak dlouho trvá příprava podobné masky a chystáš si ji sama nebo se necháváš líčit?

Tohle líčení je, řekla bych, jedno z náročnějších, aby působilo dobře. Většinou se líčíme všichni sami, člověk si s tím hraje, je to zábava, většinou mi stačí tak půlhodina, abych byla připravená jít na jeviště. Když představení viděly moje děti, říkaly: Maminka bubák, ale maminka hezký bubák. (smích) Prožívají vše se mnou, jsem ráda, že je divadlo baví, třeba z Mořské panny byly nadšené, hlavně teda ze třpytek, kterých mám na sobě spoustu.

Když jsme u dětí, i ty jsi už v dětském věku účinkovala v tomto divadle v muzikálech Zahrada divů nebo Oliver!. Pozoruješ i na svých dětech umělecké nadání?

Těžko říct, starší šestiletý Bruník je rád středem pozornosti, ale nevím, jestli to má něco společného se směrem divadla. (úsměv) Mladší Zorinka v sobě má rytmus, vidím, že pohyb jí asi půjde. Zorinka zatím chodí do gymnastiky, Bruník do hudební nauky, parkuru a oba plavou. Zatím vše nechávám podle toho, co chtějí dělat oni. Nechci jim vloženo ukazovat cestu: pojdte tudy, protože maminka jde tudy. Spíš chci, aby je to bavilo. Ale ještě se vrátím k mým dětským rolím,

protože to je pro mě kruh, který se teď hezky uzavřel. Rodiče mě sem na zkoušky a na představení do divadla v těch dvanácti letech vozili ze Znojma, kam jsem se zase vrátila, takže znovu dojždím do Brna – pořád jsem na stejné ose. (úsměv)

A organizačně i logisticky se dojíždění do práce v Brně v kombinaci s rodinným provozem ve Znojmě dá naplánovat bez problémů?

Musím říct, že kdybych vedle sebe neměla manžela, asi by se to nedalo, on je velká opora. Generálkové týdny jsou někdy hodně náročné, hlavně děti vnímají, že maminka jede pryč. Ale zatím se vše dá skloubit a jsem ráda, že mám v rodině podporu, bez ní bych nemohla divadlo dělat.

Ano, velká podpora je patrná, při mateřské se dvěma dětmi sis totiž zvládla udělat i doktorát...

První dva roky v divadle – já to snad ani nechci říkat (smích) – ale trochu jsem se nudila. (úsměv) A tak jsem z touhy se ještě víc realizovat začala studovat v Olomouci Hudební teorii a Pedagogiku. Napsala jsem disertační práci na téma drama muzikálů Michaela Kunzeho a Sylvestera Levaye, čímž se vracíme zpátky k němčině, která mě vždycky bavila, a tím pádem jsem si říkala, že ji zkusím víc prohloubit. Ze čtyř let, co jsem měla studovat, se stalo dokonce osm, protože při mateřské to začalo být teprve náročné. Přes den jsem se věnovala dětem, a když jsem je večer uspala, měla jsem většinou tři až čtyři hodinky jejich nejdelšího spánku, kdy jsem sedla k počítači a psala. Bylo to náročné období, jsem ráda, že jsem ho zvládla, a musím zase říct, že jsem vše mohla dodělat díky manželovi a rodině.

Co s rodinou společně rádi ve volném čase podnikáte, jaké máte koníčky?

Chodíme na vycházky, sportujeme, jezdíme na kole, hrajeme společenské hry – hlavně trávíme čas spolu a to je nejdůležitější.

Velmi příjemný a beze zbytku využitý byl i čas strávený našim rozhovorem, za nějž mockrát děkují!

Text: Kateřina Vižďová

28. jedinečná Ročenka Městského divadla Brno

Eva Šlapanská | 8. 2. 2024 | brnozurnal.cz

Každý rok pravidelně vydává Městské divadlo Brno v čele s ředitelem Stanislavem Mošou a dalšími spolupracovníky výpravnou ročenku pro radost a potěšení svých příznivců. Ročenky mají také významnou historickou hodnotu. V každém vydání jsou zpracovány všechny údaje a poznatky. Také ročenka s pořadovým číslem 28 se vyznačuje výběrem fotografií, zdařilými uměleckými recenzemi, které glosují a analyzují uváděné inscenace v sezóně 2022–2023, a dalšími událostmi. Je zpestřena výtečnými fotografiemi Tina Kratochvila a Nikol Wetterové, která je v jedné osobě herečkou i fotografkou. Nechybí ani archivní snímky. Osmadvacátá ročenka seznamuje své čtenáře a milovníky této výrazné brněnské scény s tvůrci inscenací, se členy souboru i s hostujícími umělci. Přibližuje umělecké zájezdy i další aktivity divadla.

Ročenka se stává nepostradatelným archivním materiálem pro teatrology, herce, režiséry, výtvarníky a hudebníky. Na křídovém papíře najdeme také Kalendárium Městského divadla Brno v sezóně 2022–2023. V ročence autoři uvádějí také seznam zaměstnanců i externích spolupracovníků a zejména hodnocení umělecké činnosti MdB a festivalu Dokořán pro hudební divadlo. Třísouborové divadlo MdB, které hraje na třech scénách, uvedlo v sezóně 2022–2023 celkem 518 představení, z toho 244 na Činoherní scéně, 232 na Hudební scéně a 29 na Biskupském dvoře Moravského zemského muzea. V zahraničí hostoval soubor šestkrát a v rámci České republiky sedmkrát. Městské divadlo Brno je umělecká instituce produkující neopakovatelné inscenace, které divákům přinášejí

radost a pohodu. Na závěr pravdivé vyznání Stanislava Moši: „Všechny základní aspekty lidské existence se odrážejí v divadle. Vášně, smích, pláč, moudrost, provokace, poznání a poznávání, schopnost všech možných druhů komunikace, duše, smrtelnost... Tak jak se nám náš svět jeví věčný, je stejně tak s lidskou historií pro nás věčné i divadlo.“

Heidi... a na život!

Josef Meszáros | 22. 1. 2024 | scena.cz

(...) Režisér Stanislav Moša na úvod premiéry přivítal samotného autora scénáře Hanse Dietera Schreeba, ale zároveň vyzdvihl čistotu dětství, které se prolíná životem každého i v dospělosti, protože nikdo neví, nakolik zůstal dítětem, a hlavně okolí to naše vnitřní dítě nemusí vidět.

Po úvodním hudebním prologu, který vychází ze švýcarské lidové hudby, kdy hudební motiv je přímočarý, a hlavně melodicky zpěvný, se jednoduchost postupně přetavuje v orchestrálně instrumentální bohatý zvuk. Daná naivita je na místě, protože tématem je zachycení dětského osudu a světa. Této dějové lince odpovídá i scéna Christopa Weyerse a kostýmy Andrey Kučerové.

Režisér Stanislav Moša vsadil na jednoduchý spektakl barokního divadla, používá „pouze“ kulisy na horizontu v duchu švýcarské horské vesnice a krajiny s horskými výhledy. Ovšem jednoduchost povýšil na moderní technologii díky digitální projekci. Tím docílil grafické kvality, ale zejména kouzlí během lusknutí prstu. Iluzorní plošnost doplňuje přidáním plochých částí např. vybavení bytu, kuchyně, sklepa, chaloupky, skály atd. do prostoru. Tyto jsou opět ve 2D, ale dokáží navodit iluzi prostoru. Podobně je to s přiznaným stádem koz. Opět iluzorní a na kolečkách, k tomu sedí iluzorní kozi mečení. Díky tomu vypálil rybník ochráncům zvířat a divák si s tím poradí. Kostýmy Andrey Kučerové jsou honosné a praktické. Vychází z anglické módy v kombinaci s tyrolským duchem. Postavám dodávají

Kryštof Helbich a Karolína Čtveráčková v muzikálu Heidi, režie Stanislav Moša

svěžest, ale zároveň podtrhují jejich společenské postavení.

Herecké vedení je opět velmi vnitřní, zejména práce s dětskými herci. (...) Titulní roli Heidi ztvárnila Karolína Čtveráčková, své dívčí postavě dodala velkou dávku čisté a dobrosrdečné energie, ale hlavně pokoru spojenou s velkou empatií ke každému člověku, ať dospělému, nebo svému vrstevníkovi. Věrohodně si poradila např. s částí, kdy byla náměsíčná a v polospánku říká svůj text v náručí doktora. Kryštof Helbich, skutečně ostřílený herec, který přitahuje diváky svou přirozeností. Coby pasák velmi mistrně zvládl např. pasáz, kdy Heidi seznamuje s tajemstvími přírody, kdy se jí snaží spolu se stádem chránit před bouřkou. Dobrý byl i ve chvílích, kdy dával najevo svou žárlivost po příjezdu Kláry. Třetí dětskou herečkou je Gabriela Čtveráčková, ztvárňuje postavu Kláry upoutanou na vozík. Její pesimismus a odhalování utěšujících pozlátěk ze strany dospělých je věrné a přesvědčivé. Zvládla na výbornou i svůj proces uzdravení, kdy opět dokonale předvádí neobratné první kroky až po zdravou chůzi.

Děti nehrají samy, jsou obklopené dospě-

lými. Robert Jícha coby Dědeček Konrád se představuje divákovi jako neprostupný mrzout, i když lze postupně odhalit, že je to jen obranná skořápka. Velmi silná změna nastane, když má dojít k prvnímu odloučení od Heidi. Rovněž skvěle hraje ve snovém propojení s Heidi a pasáčkem Petrem. Jíchovi v jeho nepřístupnosti pomáhá kostým i maska s plnovousem a hárem. V pěveckých partech mu autoři přisoudili hlubší polohy, často v pianu a pomalém rytmu na hranici recitativu. I tyto nástrahy Jícha zvládl.

Slečna Rottenmeierová v podání Ivany Vaňkové je skutečně vděčná postava. Záporná, i když... Vzorně se stará o chod celého domu Sesemannových. S velkým smyslem pro řád se z ní stává vlastně neřád. Diváky děsí zejména při přijetí Heidi. Z výrazu jako „to stvoření“ atd. skutečně mrazí. Jak je známo, pro herce je podobný typ role vděčný a Ivana Vaňková toto potvrdila. Zejména i díky autorům, kteří jí v závěru umožnili se Heidi omluvit a přijmout ji jako dítě, a ne věc. Muzikál Heidi se v Městském divadle Brno opět zařadí do linie rodinných titulů. Divákům nabízí přímočarost a čistotu dětského pohledu na svět a to je dobře. (...)

Najdi si svého věrného souseda, staň se předplatitelem v MdB

A je to tu, přinášíme vám opět pár osvědčených rad a užitečných tipů. Nevíte, co s volným večerem, nebo jenom hledáte příležitost se hezky obléknout? Pokud máte spoustu nenošených šatů, obleků a kravat, na které si už brousí zuby ne jeden mol ve vaší skříni, a nevíte, jak tomu předejít, je tato nabídka právě pro vás.

Je obtížné, ba téměř nemožné si každý měsíc plánovat, kam si vyrazíte za kulturou. My vám ale nabízíme snadné řešení, jak se zbavit těchto problémů. Stačí pár kliknutí nebo jeden rychlý telefonát a vaše strasti jsou rázem pryč.

A samozřejmě nezapomínáme, že jsou mezi vámi i tací – a doufáme, že je vás převažující většina – kteří jsou našimi abonenty už léta a teď se rozhodují, jestli to s námi potáhnou i další divadelní sezónu. Pro ně tu máme jasný vzkaz: **Přece byste nesnesli, aby na vašem perfektním místě seděl někdo jiný!** Pokud ale chcete získat nový úhel pohledu, je teď ta pravá chvíle nechat toho dvoumetrového pána s bujnou kšticí za sebou a posunout se o pár řad blíž k jevišti. Záleží tedy pouze na vás, jak se rozhodnete. Prosíme vás pouze o jediné – buďte loajální ke svému okolí. Oni by vám to možná nikdy do očí neřekli, ale určitě byste jim chyběli, a oni vám taky. Nemyslete na nás, ale na ně.

Pro ty, co se právě rozhodují, jestli to také zkusit a najít si svého věrného souseda,

máme víc skvělých zpráv. Vaše lístky už vám nikdo u vstupu do sálu trhat nebude, běda jestli to zkusí, to bychom si na něho pořádně došlápli. Dostanete místo toho krásné kartičky, které vám budou platit na všechna vaše abonentní představení jak na Činoherní, tak Hudební scéně.

Vždycky jste se báli sami sobě přiznat, že jste spíš úterní nebo čtvrteční divadelní diváci? Právě pro vás tu máme širokou nabídku dnů, ve kterých můžete naše divadlo pravidelně navštěvovat. Dokonce si troufneme říct, že vám nikdo nemůže nabídnout víc. Máme pondělky, úterky, středy, čtvrtky, pátky i tradiční soboty a neděle. V případě, že si vyberete například úterky, s lidmi, co rádi chodí oproti vám ve středy, se ani nemusíte potkat. Jestli vás zaujalo, co jste dosud četli, je **Sezónní předplatné**, v rámci kterého uvidíte všechny nové premiéry sezóny, to právě pro vás.

Jestliže se však nechcete vázat na konkrétní den v týdnu, máme i skupinu, která není vázaná na jednotlivé podvečery. U nás si zkrátka vybere každý. Když jste například neviděli naše starší inscenace a nechcete o ně přijít, je tu i **Předplatné pro pěkné podvečery**. My vám můžeme zaručit, že pěkné rozhodně budou.

A pokud vás nepřesvědčilo nic z výše zmíněného, naše nové inscenace pro sezónu 2024/25 (*Ocelové magnolie*, *Drahý Evane Hansene*, *Čarodějky z Eastwicku*, *Bylo nás pět*, *Pohádka o živé vodě*, *Až na ten konec dobrý*, *Winton*, *Otec a Šakalí léta*) to jistě dokážou.

Pokud stále váháte, pro naše budoucí abonenty nesmíme zapomenout poznamenat, že k nákupu dostanete jako poděkování za věrnost a vaši přízeň náš překrásný divadelní kalendář a pravidelně vám budeme až k vám domů zasílat tento časopis Dokořán. A to už se opravdu vyplatí.

Tak neváhejte a volejte, místa jsou omezená, nabídka platí pouze do vyprodání zásob. Aneb jak praví teta Adléta z *Devíti křížů*: „Nevezmeš ty, shrábnou jiní.“

Text: Eliška Halodová

1. **Nejoblíbenější herec (vypište jméno):**

2. **Nejoblíbenější herečka (vypište jméno):**

3. **Nejoblíbenější inscenace činoherní (zakřížkujte):**

William Shakespeare / Hamlet aneb Hádala se duše s tělem

Francis Scott Fitzgerald / Velký Gatsby

Ray Cooney / Prachy!

Kateřina Tučková, Dodo Gombár / Bílá Voda

Henry Lewis, Jonathan Sayer, Henry Shields / Hra, která se zvrtila

4. **Nejoblíbenější inscenace hudební (zakřížkujte):**

Andrew Lipa, Marshall Brickman, Rick Elice / The Addams Family

Michael Schanze, Hans Dieter Schreeb / Heidi

Stanislav Moša, Zdenek Merta / BASTARD

B. Smetana, K. Sabina, V. Černický, K. Latzková, I. Ondříček / Proč bychom se netěšili na Smetanu

5. **Nejvýraznější tvůrčí počín (u jedné inscenace zakroužkujte jeden zvolený umělecký obor z uvedené nabídky):**

Hamlet aneb Hádala se duše s tělem / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

The Addams Family / překlad - hudební nastudování - scéna - projekce - kostýmy - masky - choreografie -

pyrotechnické efekty - plakát

Velký Gatsby / překlad - hudba - scéna - projekce - kostýmy - choreografie - plakát

Prachy! / scéna - kostýmy - hudba - plakát

Heidi / překlad - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Bílá Voda / scéna a kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

Hra, která se zvrtila / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

BASTARD / libreto - hudba - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Proč bychom se netěšili na Smetanu / libreto - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Nevybrali jste si v páté kategorii nic z nabízeného výčtu? Zde je prostor pro Vaše další návrhy:

.....

Představ si...

Hlasujte v divácké anketě Křídla a oceňte výkony těch, kteří si to podle Vás zaslouží nejvíce!

Hlasovat můžete vícekrát, ovšem pouze prostřednictvím tohoto hlasovacího lístku (internetové zaslání hlasů je zrušeno), který najdete v každém vydání časopisu Dokořán, ve foyer Činoherní a Hudební scény či na pokladnách MdB. Výsledky ankety vyhlásíme v lednu 2025 během slavnostního předávání cen.

Vyhrát však můžete i Vy! Každý měsíc vylosujeme jednoho šťastlivce, který od nás získá věcnou cenu.

Proto, prosím, vyplňte také Vaši e-mailovou adresu a telefon, abychom se s Vámi mohli spojit.

Jméno:

E-mail:

Telefonní číslo:

Anketní lístek vhodte do schránky ve foyer Činoherní či Hudební scény nebo v centrální pokladně MdB či zašlete poštou nejpozději do 31. 12. 2024. Děkujeme!

Městské divadlo Brno

Lidická 1863/16, 602 00 Brno, +420 533 316 360, predprodej@mdb.cz

Sezóna 2016/2017

V režii Igora Ondříčka vzniká 2. 10. v rámci výročí 400 let od úmrtí Shakespeara ojedinelý komponovaný večer *Williamovy Sonety*, jímž vzpomínáme na jeho hry, jež jsme uváděli. 22. 10. Divadelním dvorem klapou koňská kopyta, neboť hosté přijíždějí na premiéru legendárního muzikálu *Limonádový Joe* stylově dostavňákem! V premiéře 21. 1. se divákům prvně v Česku představuje životopisný muzikál *Chaplin* v režii Stanislava Moši a Daniel Rymeš v roli tuláka Charlieho získává užší nominaci na Thálii. 4. 3. ve světové premiéře prezentuje nadšenému publiku autorské trio Stanislav Slovák, Jan Šotkovský a Petr Štěpán originální bláznivou féerii *Bítls*, jež rozparádila i znalce, jelikož získává coby *Mimořádná inscenace roku Cenu odborné kritiky* v anketě webu Musical-opereta. 14. a 15. 4. sváteční atmosféru navozuje *Velikonoční koncert*, kde v režii Petra Gazdíkova zní hudební projekt *Via Lucis* Zdenka Merty a rocková mše *Sanctus* Daniela Kyzlinka a Johna de Jonga. 29. 4. se diváci scházejí při světové premiéře swingového muzikálu *Viki kráčí za štěstím*, jenž je v režii Juraje Nvoty autorskou novinkou Milana Uhdeho, Miloše Štědrone a Karla Cóna. 31. 5. slavíme koncertem *VIVAT ACADEMIA* v režii Stanislava Slováka 70 let JAMU.

Za oponou: Do divadelní rodiny přibývají dvojčata Antonie a Viktorie Hany a Tina Kratochvilových, Samuel Kristiana Pekara, Anežka Kláry Latzkové, Kryštof Evelíny a Ondřeje Studénkových, Marek Radky Coufalové a Jiřího Macha, Maya Lenky Janíkové, Mariana Marty a Michala Matějových, Johanna Johany Gazdíkové, Karolína Andrey Zelové i Lesana Anety Majerové; své životy spojují David Kachlíř a Tereza Škodová a do manželství vstupuje i Nikol Kotrnetzová; poutou otisku dlaní na Chodník slávy jsou významnání Lucie Bergerová, Andrea Zelová, Viktor Skála, Aleš Slanina a Stanislav Slovák.

Sezóna 2017/2018

Čtrnáctou sezónu Hudební scény úspěšně zahajuje režisér Petr Gazdík 21. 10. českou premiérou magického rodinného muzikálu *Děsnej pátek*, který Viktorii Matušové přináší širší nominaci na Cenu Thálie za ztvárnění role Ellie Blakeové. 20. 1. to v režii Stanislava Moši rozjíždíme v rytmu disco při premiéře muzikálu *Horečka sobotní noci*, kterému premiérové obecnstvo dlouho a intenzivně aplauduje a na děkovačce tancuje na nesmrtelné songy kapely *Bee Gees*, jež zaznívají v originálním znění. 10. 3. je na programu česká premiéra strhujícího muzikálu *Představ si...* v režii Petra Gazdíkova. Muzikál o síle lidství diváci odměňují nejen potleskem, ale i hlasováním v anketě magazínu Musical-opereta, díky čemuž se stává *Nejoblíbenější muzikálovou inscenací. 14. a 15. 4. zní sálem Jarní koncert MdB s Hradišťanem*, během něhož v režii Stanislava Slováka představuje Zdenek Merta ve světové premiéře svou skladbu *Moraviana* a Jiří Pavlica s Hradišťanem jejich symfonickou suitu *Chvění. 28. 4. si premiéroví hosté otírají slzy smíchu a nekončícími ovacemi vestoje oceňují premiéru bláznivé muzikálové komedie *Monty Python's Spamalot* v režii Stanislava Slováka a Dáma z jezera v podání Hany Holíšové si zaslouhuje širší nominaci na Thálii. A konečně – po několikaleté pauze se vracíme k pořádání festivalu *Dokořán pro hudební divadlo!**

Za oponou: Do manželského života vyprovázíme Ondřeje Halámka; divadelní rodinka se rozrůstá o Bruna Nikol Kratochvilové, Ondřeje Anny Marie Formánkové, Jakuba Terezy a Davida Kachlířových, Julinku Pavly Princové a Marka Koláře, Aničku Evy a Zdeňka Helbichových a Michaela Gabriely Karmazínové.

Text: Kateřina Vižďová

Divadelní spolek Tyl Tuřany je soubor sice amatérský a nevelký, ale zato nadšený. A poté, co se řadu let věnoval pouze pohádkám, se rozhodl vrhnout na něco onačejšího – pravou anglickou detektivku s pravou anglickou vraždou! Svou nejnovější inscenací *Vražda na Havershamském panství* chce dát svému publiku to, co od poctivé staroanglické kriminálky à la Agatha Christie, odehrávající se na venkovském sídle ve dvacátých letech minulého století, očekává. Zavražděný šlechtic, elegantní komorník, mazaný postarší inspektor, podezřele se chovající příbuzní, tajená nevěra, která se provalí, rázovitý zahradník s živým psem a hlavně – všichni vypadají podezřele. Skoro jako ten *Hercule Poirot* v televizi!

Od začátku premiérového představení se však proti snaživým jihomoravským divadelníkům všechno spikne. Jedna vtipná nehoda střídá druhou a pod tlakem všichni začínají ztrácet nervy. Rekvizity nejsou na svých místech, kulisy se nečekaně hrouťí, dveře nejdou otevřít, mrtvolý překvapivě ožívají a herci jsou fenomenálně neschopní. Textové výpadky vracejí dialog na místa, kde už jednou byl, a v láhvi se skotskou rozhodně není pravá whisky. Ovšem zde platí nepřímá úměra: čím méně talentu, tím více vůle dohrát představení až do poslední opony, a to doslova za každou cenu. Podaří se nadšeným amatérům navzdory všem nepřejícím okolnostem divákům předvést, kdo skutečně zabil Charlese Havershama?

Báječně bláznivá komedie o nástrahách a pastech divadelního povolání patří už devátý rok k největším hitům londýnského West Endu a získala Cenu Laurence Oliviera za nejlepší komedii roku 2015. Jejím tvůrci je trojice Henry Lewis, Jonathan Sayer a Henry Shields – seznámili se jako studenti londýnské divadelní školy a záhy založili soubor Mischief Theatre (česky by šlo říct Divadlo lumpáren), jehož je *Hra, která se zvrtila* stále nejslavnějším produktem. In-

scenace Mischief Theatre vznikají jako výsledek kolektivního autorství i režie této herecké trojice, která v původní londýnské inscenaci *Hry* ztvárnila také hlavní role.

V našem divadle tento nekompromisní útok na divácké bránice inscenačně uchopí náš stálý host, režisér **Mikoláš Tyc**, který společně s dramaturgem **Janem Šotkovským Hru** v překladu **Alexandera Jerieho** přesunul do českých (přesněji řečeno jihomoravských) reálií. Jeho inscenační tým tvoří **Petr Hloušek** (scéna), **Petra Krčmářová** (kostýmy), **Robin Schenk** (hudba) a **Adéla Laštovková Stodolová** (pohybová spolupráce). V rolích členů tuřanského souboru se představí **Milan Němec** (režisér Kryštof), **Kristýna Daňhelová** (herečka Linda), **Marta Matějová** (inspicientka Anička), **Jiří Mach** (herec Robert), **Jonáš Florián** (herec Mirek), **Martin Mihál** (herec Luděk), **Jan Valeš** (herec Emil) a **Jakub Przebinda** (technik Marek). **Premiéra *Hry, která se zvrtila* se odehraje na naší Činoherní scéně 6. a 7. dubna.**

Text: Jan Šotkovský

Nepřehlédněte

Milí diváci,
připravte se už nyní na letní divadelní večery pod petropavelskou katedrálou, kde pro vás opět rozehrajeme romantické i komické, historické i pohádkové příběhy oděné do zpěvoherního hávu – **již popatnácté!**

Ve světové premiéře bude uvedena původní fraška v jednom jednání s operou **Proč bychom se netěšili na Smetanu**, jíž bude vzdán hold Bedřichu Smetanovi, od jehož narození letos uplyne 200 let. Naopak s muzikálovou pohádkou **O statečném kováři** se rozloučíme derniérou! Chybět nebude loňský hit **Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně**, v němž se na vás těší Wolfgang, Amadeus i Mozart a taky Fridrišek. A letní program by se neobešel bez takových stálic, jakými jsou tituly **Eliška/Rejčka**, **Cyrano z Bergeracu**, **Lakomec** a **Noc na Karlštejně**.

Naše představení na Biskupském dvoře Moravského zemského muzea začínají vždy ve 20.30 hodin, hrají se za každého počasí a jaksepatří zahájí jubilejní patnácté **Léto na Biskupském dvoře!**

Vstupenky jsou již v prodeji na pokladnách nebo online na www.mdb.cz.

V příštím čísle

- Rozhovor s Dušanem Vitázkem připraví Helena Brzobohatá.
- Představíme vám novou podobu vizualizovaného oratoria **BASTARD**.
- S hostující herečkou Michaelou Hasalovou si popovídá Miroslav Ondra.
- Kompletní program festivalu Dokořán pro hudební divadlo.
- Plakát Oldřicha Smysla.

Mediaální partneři

RENGL

DOKOŘÁN březen
2024

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

292. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 22. 2. 2024

Náklad: 5 200 ks

Foto: Nikol Wetterová

a Tino Kratochvíl

Titulní strana:

foto: Nikol Wetterová

G. Marshall, J. Frederick Lawton, B. Adams, J. Vallance

PRETTY WOMAN

režie Stanislav Moša

13. až 17. března

na Hudební scéně

Kristýna Daňhelová, Petr Gazdík, Svetlana Janotová

Světová premiéra 10. a 11. února na Činoherní scéně

Kateřina Tučková Dodo Gombár

BÍLÁ VODA

režie Dodo Gombár

